

MŪSŲ PASTOGĖ

(XXV) 25.2.1974

REGISTERED FOR POSTING AS A NEWSPAPER CATEGORY B

1974.2.25 Nr. 8 (1310)

RŪPINKIMES JAUNIMU

LIETUVIŠKOS JAUNIMO ORGANIZACIJOS

Vasario 10 d. Syd. Apyl. Svetimo K-to suruoštoje diskusijų popietėje padarytas Balio Barkaus pranešimas.

Pagrindinės mūsų išeivijos tautinės gyvybės šaltinis yra mūsų jaunoji karta. Be jaunosios kartos sugriūtu mūsų keletos kartų statyti lietuvybės rūmai. Todėl nenuostabu, kad mūsų vyresniosios kartos, akys yra nukreiptos į mūsų jaunąją kartą. Tik gaila, kad mūsų jaunimo lietuviškumo išlaikymo rūpesčiais ir darbais nevysi mes vienodai idomaujamės, rūpinamės ir sielojamės.

Kaip girdėjome, matome ir žinome, didžiausia lietuviybės išlaikymo versmė yra tėvai ir lietuviškos savaitgalio mokyklos. Tėvams ir mokyklai į pagalbą ir talką ateina įvairios jaunimo organizacijos. Kalbant apie mūsų jaunimo organizacijas, Sydnejuje galima paminėti sporto klubus, ateitininkų būrelį, studentų sąjungą, tautinių šokių grupę bei skautus. Visos šios mūsų jaunimo organizacijos ir jų vadovai mažiau ar daugiau rūpinasi jaunimo lietuviybės išlaikymu.

Ką lietuviškos jaunimo organizacijos duoda mūsų jauniesiems? Tema plati. Lietuviybės išlaikymo būdai mūsų jaunimui tose organizacijose pasirašyti įvairiai: vienur su kamuoliu, kitur su šoku, vienur silpniau, kitur stipriau.

Pagrindinis reiškinys tai yra su-telkimas, suartinimas ir bendradarbiavimas lietuviškos kilmės jaunimo, ypač jau apleidusius savaitgalio mokyklos suolus. Įsijungimas ir dalyvavimas jaunimo organizacijoje tai yra savos rūšies savaitgalio mokyklos tаса. Bendraujant organizacijoje, stiprėja draugiškumas, noras suartėti, atsiranda bendra tema, ugdoma silpna kartais net apleista lietuviškumo ugnelė - dvasia.

Stovyklos, iškylos, sueigos, jaunimo ar studentų suvažiavimai, studijų dienos, jaunimo koncertai, sporto varžybos, tautinių šokių pasirodymai saviems ar kitiems yra mūsų jaunimui arti prie širdies, ypač, jei pats jaunimas sėkmingai sugeba visa tai suorganizuoti ir praveisti. Tomis progomis jie susitinka ir susipažįsta su kitais lietuviais iš kitų vietovių, susidraugauja, palaiko ilgamečius ryšius, o

kartais net apvainikuoja savo draugystę lietuviškomis vestuvėmis.

Malonus reiškinys, kad dažnai tie patys jaunuoliai priklauso net kelioms jaunimo organizacijoms, ir jie geriau sugyvena savo tarpe, negu kartais mūsų vyresnės kartos žmonės.

Gana didelis nuosimtis mūsų jaunųjų nemoka kalbėti lietuviškai arba kalba silpnai. Jaunimo organizacijos tuo reikalu didelių stebuklų padaryti negali. Todėl nereikia pasipiktinti, jei skautai ar kitas jaunimas savo tarpe pakalba angliškai. Mes turime palaikyti glaudžius ryšius ir su nemokančiais lietuvių kalbos. Jei jie su noru įsijungia į mūsų jaunimo eiles, reiskia, jie jaučia esą lietuviai ar lietuvių kilmės, nori bendradarbiauti su lietuvišku jaunimu. Lengviau ir greičiau į mūsų jaunimo gretas įsijungia mūsų jaunieji, kurie lanko ar lankė savaitgalio mokyklą ir kurių tėvai rodo didesnę interesą lietuviškiems reikalams.

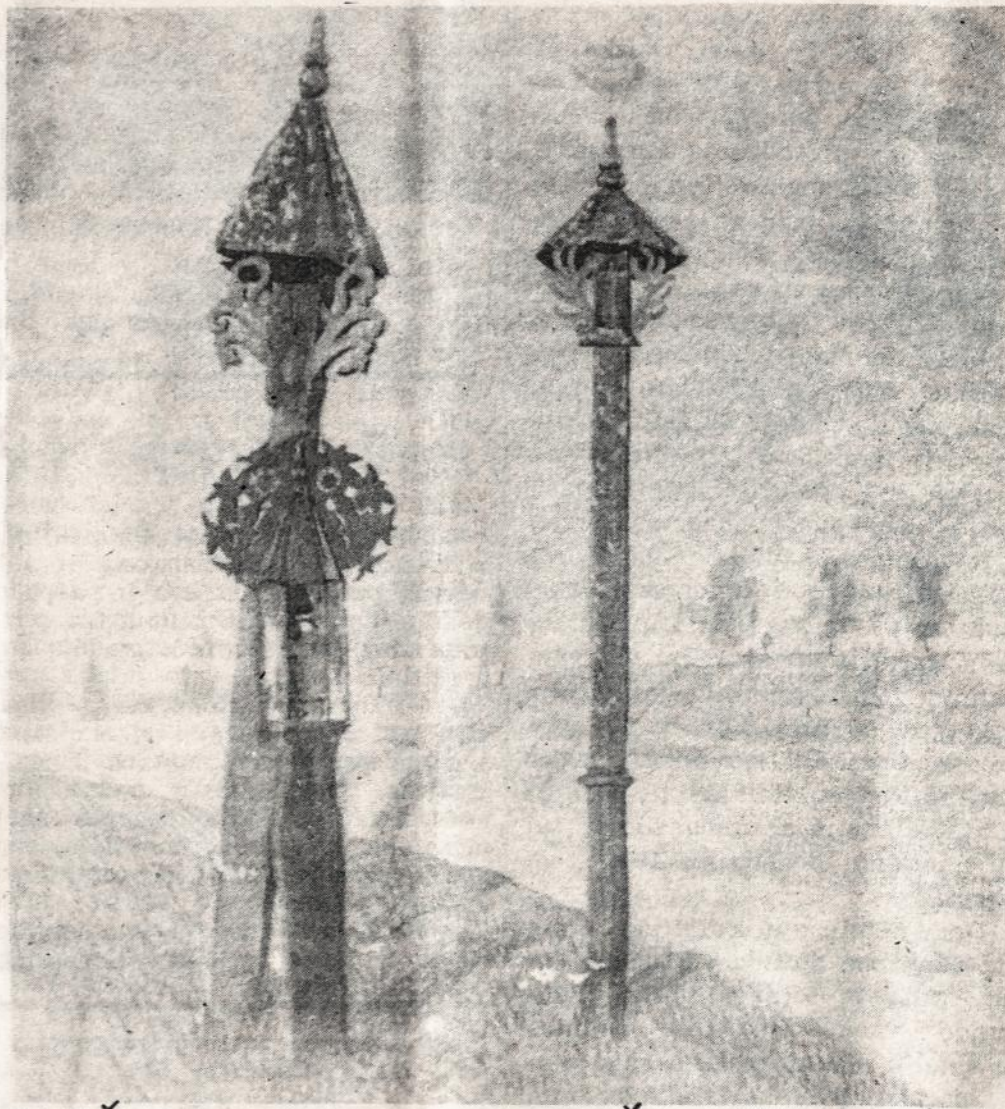
Viena iš didesnių bei veiklesnių jaunimo organizacijų yra Lietuvos Skautų Sąjunga, kuri per skautavimą rūpinasi mūsų jaunimo lietuviybės išlaikymu. Mums šioje organizacijoje be skautavimo (nes skautauti galima ir pas australus skautus, net gal daug geriau) rūpi suburti lietuvišką jaunimą po gražiu obalsiu "Dievui, Tėvynei ir Artimui" ir padėti jiems išlaikyti lietuviškumą, jei ne 100% tai bent nemaža dalimi. Jau vien vykdančių skautų ir skaučių patyrimo laipsnių programas, be skautavimo išmokstama ir apie Lietuvą, Lietuvos istoriją, geografiją, literatūrą ir t.t. Stovyklos, sueigos, užsiėmimai, laužai su dainomis, šukiais bei pasirodymais padeda net nemokantiems nors viena kita žodį išreikšti lietuviškai, o mokančius sustiprina. Neretai tenka išgirsti, kad nemokantieji lietuviškai skautukai, dar ilgai po stovyklos namuose dainuoja stovykloje pramoktas daineles, šukius arba net dar eidami sako "kaire, dešine, kaire, dešine - viens, du trys..."

Tiesa, lietuvių kalba, jos mokėjimas ir vartojimas mūsų jaunimo eilėse silpnėja. Bet tai, mano nuomone, yra atperkama jaunimui susibūriant, draugaujant bei rūpinantis lietuviškumo palaikymu. Lietuviybės išlaikymui ir tai yra gana svarbu.

Jaunimo organizacijų pasisekimas mūsų jaunųjų tarpe priklauso nuo organizacijos programos bei užsiėmimų idomumo ir įvairumo. Be patrauklumo ir idomumo jaunimo organizacijų pasisekimas jaunųjų tarpe daug priklauso ir nuo vadovų, jų energijos, pasiruošimo ir pasiūlymų.

Viena didesnių rūpesčių lietuvių jaunimo organizacijose yra trūkumas gerų vadovų. Senieji vadovai pamažu pasitraukia, gi jaunųjų nedaug kas tinkamai pasiruošę ar neturi noro vadovauti. Tačiau nereikia nusiminti, nes jaunimo tarpe dar atsiranda tokių, kurie stoji į darbą ir sėkmingai dirba. Jaunimo organizacijų pasisekimas priklauso taip pat nuo tėvų paramos - įjungiant savo vaikus į jas bei rodant, kad jaunimo reikalai jiems rūpi. Bet negalima jaunimą palikti vien tik organizacijų bei tėvų rankose. Jaunimas ir jų organizacijos turėtų rūpėti mums visiems, nesvarbu, ar turime savo šeimas, vaikus ar ne, nesvarbu ar mūsų vaikai maži ar jau subrendę. Nesivadovaukime lietuviška patarle "ne mano pupos, ne mano kiaulės, kas man darbo".

Baigdamas aš noriu dar kartą pabrėžti, kad vis dėlto mūsų lietuvių jaunimo organizacijos, ar silpnesnės ar tvirtesnės, yra svarbios lietuviškos dvasios išlaikymui.

M.K.Čiurlionis.

Žemaičių kryžiai.

BENDRUOMENĖS LAIKRAŠTIS

Prieš pusę metų (birželio 9 - 10 d.) buvo sušaukta Adelaidėje Apylinkių ir seniūnų konferencija. Buvo padaryti įvairūs Krašto Valdybos narių bei apylinkių pranešimai. Kiek ilgiau buvo apsistota prie bendruomenės laikraščio, kurio liūdną padėtį nušvietė pats redaktorius.

"Mūsų Pastogės" vargai nėra nauji, jie tik kiek padidėjo, išėjus iš "Minties" spaustuvės. Ypatinai vargsta redaktoriai, kuris netik laikraščių redaguoja, laužo, taiso korektūras, bet ir sudėsto lietuviškų rašmenų ženklus, kas atima be galo daug laiko. Nuostabu, kad dabartinis redaktorius be pagelbininko tiek ilgai gali ištvirti (anksčiau padėjo p. I. Jonaitis, o dabar Juozas Ramanauskas. Red.) Paciu laiku paskelbtas naujų surinkimo mašinų vėjus, kuris visu spartumu turi būti įvykdytas.

Kitą darbo našta, kurią K.V. galėtų palengvinti, tai laikraščio vedamieji. Ar nebūtų tiksliau, kad juos rašytų Krašto Valdybos nariai? ("T.A." vedamuosius rašo 5 ar 6 asmenys). Juose aiškiai būtų išdėstoma K.V. laikysena vienu ar kitu kontroversiniu klausimu, ko mes dabar dažnai pasigendame, nes per metus vos pora oficialių pranešimų. Ar nebūtų geriau, kad visi K.V. nutarimai, liečiantys kurią bendruomeninę problemą, būtų patalpinti "M.P.", tada būtų išvystytas artimesnis santykiavimas ir savitarpio supratimas. (Nenukrypikime į kraštutinumą ir laikraštį nepadarykime vyriausybės biuleteniu. Red.).

Buvo paliestas ir laikraščio bendradarbių-korespondentų klausimas. Nepaprastai svarbu, kad bendruomenės laikraštyje pilnai atsispindėtų bendruomeninis gyvenimas. Apylinkių valdybos privalėtų rūpintis, kad vietos gyvenimas būtų pilnai aprašytas, jei ne jų pačių, tai tam tikslui surasto korespondento. Dabar turime visą eilę į pensiją išėjusių inteligentų, kurie laisvai plunksną valdo ir turi tam tikslui pakankamai laiko.

Dar dvi didelės "M.P." problemos buvo iškeltos, bet iki šiol maža

padaryta: finansų telkimas ir naujų prenumeratorių verbavimas. Ar ne keista, kad Melbourne A.L.K. Federacijos laikraštis labai gerai finansiniai stovi (kaip buvo Adelaidės suvažiavime pranešta) ir savo prenumeratorių skaičiumi gerokai viršija "M.P.". Tai pavyzdys, ką privati iniciatyva gali padaryti (Liet. Kunigų nuopelnas).

Ramstymas bendruomenės laikraščio aukomis finansinės problemos pilnai neišsprendžia, tik šiek tiek palengvina; kaip matome, dabar "M.P." spausdinama geresniame popieriuje. Be kasmet ruošiamų balių dar reiktų pagalvoti apie didesnę loteriją, gegužinę (pikniką) ar kurią kitą parengimą bendruomenės laikraščiui paremti.

Be abejo, racionaliausias būdas išspręsti finansinius sunkumus yra prenumeratorių skaičiaus padidėjimas. Per kelerius paskutinius metus tuo reikalu beveik nieko nebuvo daroma. Kodėl neskelbiamas spaudos mėnuo? Kodėl visi neraginami rinkti naujas prenumeratas? Teoretiškai imant, pakaktų, kad kiekvienas iš mūsų surastų bent po vieną naują prenumeratorių ir padėtis bematant pagerėtų. Ar nevertetų už surinktus 10 naujų prenumeratorių duoti vieną veltui? Yra didelis tėvų apsilėidimas, kad jie, išėjus vaikams atskirai gyventi, neužsako jiems bendruomenės laikraščio pradžioje kad ir savo lėšomis, kai jie įpras, vėliau patys užsiprenumeruos, nes kitaip jaunoji karta pamažu atkris nuo bendruomenės gyvenimo.

Rodos, buvo pramatyta, kad didesniuose centruose bus paskirti seniūnai, kurie padėtų apylinkių valdyboms rinkti solidarumo mokesčių ir galėtų talkininkauti naujų prenumeratorių rinkime. Kol kas tuo reikalu nieko nepadaryta. Tuo tarpu nedelsiant turėtų būti sudarytas "M.P." platinotojų tinklas. Didesnėse vietovėse turėtų būti 3 ar 4, bet ne vienas, kaip kad yra dabar, nes dažnai žmonės teiraujasi kam sumokėti prenumeratą ir įteikti auką,

(nukelta į 2 psl.)

Solženytynas su savo vaikais. Šiuo metu rasytojas istrentas gyvena Šveicarijoje, o šeima tebėra Rusijoje.

VARGO MOKYKLOS

Metai greitai bėga, vaikai greitai auga. Ką nepadarysime šiandien, rytoj jau bus per vėlu, nes rytojus turi savo dieną savo rūpesčius, savo pareigas ir nebėra laiko grįžti atgal į vakarykščią dieną. Pasilikti nuo gyvenimo labai lengva. Gyvenimas sijoja žmones, tartum kokius grūdus, stiprieji ir sunkieji toli išlekia į priekį, o pelai pasilieka čia pat vietoje, ant sietelio.

Taip yra ir su jaunimu, tėvai ir mokykla augina ir moko vaikus, o egzaminų komisijos juos atrenka, atskiria, maža to, pats gyvenimas pasiruosiusius ir subrendusius atrenka ir apdovanoja pasisekimu. Tuo ir norime, kad mūsų vaikai būtų atrinkti ir apdovanoti pasisekimu.

Negalime sakyti, kad mes gyvename ne normalinėse sąlygose, bet mūsų mokyklos dar vis tebėra vargo mokyklomis. Mums jos sudaro vargo, vargsta tėvai, vargsta vaikai, vargsta mokytojai. Ir mes nuolat statome sau klausimą, ar apsimoka tas vargas? Dalis iš mūsų jaučia, kad tas vargas yra reikalingas, kad jis įeina į tėvų pareigas, mokytojai ir organizacijos ateina tėvams į pagalbą, kad išliktų jaunoji karta lietuviška. Tai yra visų moralinis įsipareigojimas - išlikti ir išlaikyti tautą gyvą. Tada ir tas vargas tampa pakeliamas ir toji auka giliai prasminga. Kai jau tie moraliniai įsipareigojimai nebegalioja, tai kitų priemonių nebeturime lietuvių išlaikyti.

Dar netolimoje praeityje mūsų tautą išgyveno spaudos draudimo gaidynę, trukusią virš 40 metų. Tada atsirado vargo mokyklos: motinos prie ratelio slapta mokino savo vaikus, daraktoriai užsidarę po kelis vaikus sandėliukuose mokė iš elementoriaus skaityti, pasakojo vaikams pasakas, patarles ir taip švietėsi, rizikuodami netekti laisvės arba būti ištremti į Sibirą. Nežiūrint tų sunkių ir nežmoniškų sąlygų, tauta sustiprėjo apsišvietė, įgavę tautinę sąmonę ir tesė kovą už tautos laisvę. Tie kurie mokėsi, kurie vargo, tapo žinomi tautai savo darbais, gi tie, kurie nesimokė, istorija jų nežino, jie dinga kaip nebuvę. Todėl turime duoti galimybės vaikams pasireikšti savo taufoje. Juos mokyti yra mūsų visuotina pareiga, tai yra moralinis imperatyvas kiekvieno lietuvių. Negali būti sunku tas, kas yra būtina, pats gyvenimas yra sunkus, bet jis yra būtinas ir mes dėl to nenustojame atlikti savo būtinų pareigų.

Sunku yra tada, kai tėvai netenka fizinių ar moralinių jėgų. Mūsų bendruomenė stokoja, ne fizinių, medžiaginių, o moralinių jėgų, todėl mūsų mokyklos ir yra vargo mokyklos. Mūsų yra maža, kurie jomis besirūpina. Malonu yra pasveikinti tuos tėvus, mokytojus ir vaikus, kurie to vargo nebijo, kurie jį gali pakelti, kurie turi viltį, augindami ir auklėdami vaikus, sulaukti savo tautai sviesių darbininkų.

am

PATIKSLINIMAS

Praeitame "M.P." Nr. 7 po fotografiją parašyta: "Dainos" choro ir tautinių šokių grupės "Grandinės" padovanota Sydnejaus Operos Rūmams Edvardo Lasaicio darbo kopyltelė iš tikrųjų kopyltelę nupirko iš Edvardo Lasaicio ir ją padovanojo Operos Rūmams Sydnejaus Apylinkės Valdyba, pažymėdama, kad dovana yra nuo Sydnejaus Lietuvių Bendruomenės.

Atsiprašome paliestuosių už nemaloną klaidą, tačiau mūsų korespondentas, buvęs parodoje, matė po eksponatu parašytą klaidinantį parašą Red.

Mūsų Pastogė Nr. 8 1974.2.25 psl. 2

Sydnejaus savaitgalio mokyklos mokytojai 1973 metais.

I-je eilėje iš kairės mok. vedėjas B. Genys, mok. J. Lašaitienė, mokyklos globėjas kun. P. Butkus, S. Mauragienė, Zubrickienė.

II-je eilėje stovi iš kairės mok; Burokienė, Pullinen, Cox, Stasiūnaitienė, Zaka-revičienė ir Grybaitė.

Lūkesčiai ir tikrovė

Nuskambėjus paskutiniams himno žodžiams, nurius šampaną ir išbučiavus ponutes, našles ir paspaudus dešinę kaimynui bei draugui, pirmosios 1974 metų minutės pradėjo kristi praeitis.

- Ką atneš šie metai? - klausė visi, ar išsipildys lūkesčiai, ar likimas pasisuks palankion pusėn, ar smurtas, neteisybė ir melas dings nuo žemės veido? Pridėjus šimtus asmeniškų svajonių ir vilčių, nauji metai pradeda riedėti ta pačia, šimtus kartų keliauta vaga.

Praeitis - istorija yra negailėtinga ir šalta: primena įsipareigoji-

mus, neatliktus darbus, pažadus ir priesaikas, išdilusias laiko tekmeje.

Paskutinieji pora metų buvo turtingi įvykiais: Laisvės apeliacijos Lietuvoje, Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas, IV Pasaulio Lietuvių Seimas, VLIK Seimas ir kiti mažiau reklamuoti ir tyliau praslinkę nutikimai; suvažiavimai ir Dienos.

Aprimo Lietuvoje religinės laisvės reikalaujantieji sunkios spaudos sugniuždyti, bet nemirė laisvės troškulys, nedingo idėjos, gyva liko savos valstybės ir tautos viltis. Šimtus kartų pasaulio apvilta lietuvių tauta krauja jėgas, kad vėlei, vilties žiežirbėlei blizgtelėjus, sukiltų.

Išėjimas jaunimas suskrido į II Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą ir paskelbė pasauliui: "Jaunimo darbas ir širdis - Lietuvių Tautos ateitis". Paskleidė rezoliucijas ir šūkius, ragindami visus jungtis darban: puoselėti lietuvišką žodį ir raštą, dirbti Lietuvos naudai ir daugybę kitų širdi lenkiančių šūkių. Trynė seniai rankas, pavargę lietuviškoje veikloje.

- Štai, pagaliau išsipildė mūsų viltys: jaunimas ateina pavaduoti.

Laukė senimas, kada jaunimas būriais užplūs lietuviškos veiklos dirvonus. Švystelėjo vienur kitur kibirkštėlės, bet ir vėlei užgeso, nesukuršios ugnies, neuždegusios Amerikoje pažadėto laužo, iš kurio turėjo kilti milžiniškos veiklos liepsnos. Blėso įkaitę jaunuolių jausmai, tirpo entuziazmas, dulks klojosi ant rezoliucijų, užduso jaunystės pulsas... Dar vienas kitas "barbeque" ir....

Sviesiomis spalvomis ir nuotaikomis išgyvenome LIETUVIŲ DIENAS Sydnejuje. Susibūrę tautiečiai pasisėmė lietuviško meno, atnaujino pažintį. Sustiprėjo Bendruomenė išsklaidžiusi kylančias rūškanas, savo kas antri metai įvykstančiame suvažiavime. Naujomis jėgomis ir sulopyta vienybė išsiskirstė į namus. A.L.B. Krašto valdžia metus svarsčiusi paskelbė SPAUSTUVĖS VAJŲ. Aukos pamažu byra, bet pasigendama visuotinio atgarsio ir toki svarbų mūsų gyvenimo reiškinį - spaustuvės vajų. Dosnumu niekuomet nepasizymėjome. Ramūs metai ir sviesios mintys būtų ir išsilikę, bet prieš Kalėdas išėjo kalendorius, pilnas gerų norų, bet, deja, persunktas blogos valios. Ir taip priešsventinę nuotaiką ir sviežėjanti orą sugadino.

IV Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimas susirinko tautiečiai iš visų pasaulio kraštų. Tarp daugybės rezoliucijų (be kurių neįmanoma apsieiti), nutarimų nutarta po penkių metų vėlei susirinkti. Seimo metu buvo surengta dvylikos lietuvių dailininkų paroda, Čiurlionio ansamblis padainavo aštuoniems šimtams, atlaikytos

Mielus kolegas DAIVĄ ir DAN BIERĮ, sulaukusius sunaus, sveikiname ir linkime gražios ateities.

Sydnejaus Filisterių Burelis

pamaldos ir banketas. Naujai išrinkta PLB Valdyba, ypatingą dėmesį skiria jaunimui, prašydama ugdyti tautinį solidarumą jaunimo organizacijų tarpe ir tikisi, kad jaunimas su nauja energija ir ryžtu tęs vyresniųjų pradėtus darbus. Niekados nenustojame vilties.

Sportininkai, ieškodami naujienų ir bėgdami kuo toliau nuo lietuviškos bendruomenės, savo Sporto Festivalį atšventė Hobarte. Hobarto lietuviai, žinomi savo vaišingumu ir nuoširdumu, susiglaudę priėmė netik atvykusius sportininkus, bet ir jų palydovus, parodydami, kad ir saujelė lietuvių, vieningai veikdami, gali nuversti didelius kalnus. Sportininkai drėgme, žaluma ir hobartiečių vaišingumu atsigaivinę, ruošiasi sekantį Sporto Šventei Adelaidėje.

VLIKAS susaukęs savo šeimą apeliavo į visus geros valios tautiečius, pripažinti juos auksčiausia netik išėjimo, bet ir visos tautos institucija.

ALK Federacija, susirinkusi ištęstėjusio Adelaidės, apsvartė visus tikinčiųjų reikalus. Išgildinę geroves ir negeroves, išklausė poros pasakaitų ir perinkę seną valdžią, patenkinti sutiko Naujus Metus.

Tikėjime šviesia ateitimi ir mūsų gerais norais, kad šie metai bus nemažiau turtingi veiklos įvykiais, našesni kultūriniais parengimais, pilnesni vienybės ir taikos. Žvilgtelėję į lietuviškų parengimų kalendorių, matome, kad mus aplankys solistė iš Kanados, Studiju Dienos Adelaidėje Velykų metu, LIETUVIŲ DIENOS ir SPORTO ŠVENTĖ metų pabaigoje. Tad ruoškimės, kad dalyvaudami lietuvių festivaliuose, vėlei pasisėmę ištvermės ir stiprybės, žengtume šiuo duobėtu išėjimo keliu.

BENDRUOMENĖS LAIKRAŠTIS

(atkelta iš 1 psl.)

o turėtų būti atvirksčiai, platintojai privalėtų ieškoti prenumeratų. Jie turėtų rūpintis visais "M.P." reikalais ir išduoti oficialius pakvitavimus. Administracija galėtų parūpinti jiems tos vietovės skaitytojų sąrašą, kad palengvintų darbą. Jie taip pat padėtų išrinkti atsilikusius prenumeratorus mokesčius. Nėra abejonės, kad idėjas pakankamai pastangų, "M.P." prenumeratorių skaičius galėtų būti žymiai pakeltas.

Nereikėtų bijoti, kad administracija paskelbtų klasifikuotą (pagal vietoves) skaitytojų statistiką, nes tada mes žinotume, kur mums reikia pasitempti. Paprastai tik komerciniai laikraščiai (dėl konkurencijos) laiko savo skaitytojų skaičių paslaptį. Visi šie sumanymai buvo kelti ir gvildinti, bet konkrečiai nieko nepadarė. Nelaukdami iki K.V. ar apylinkių valdybės, imsim kokių nors žygių, mes, skaitytojai, pradėkime nuo savęs. Nėra reikalo aiškinti, kad bendruomenės laikraštis yra gyvybinis reikšmės tautinės sąmonės išlaikymui, todėl yra visų mūsų reikalas ir atsakomybė. Mažų mažiausia ką mes galime tuoj padaryti, tai pamėginti surasti nors po vieną naują prenumeratorių. Toli dairytis nereikia, tik pažvelkime į savo draugus bei pažįstamus ir pamąstysime, kad vienas kitas "M.P." neskaitytų. Maloniai jiems tai priminkime ir, galimas dalykas, turėsime naują skaitytoją. Ir taip, jei kiekvienas iš mūsų atliks savo pareigą, bendruomenės laikraščio ateitis bus žymiai skaidresnė.

pb

Neapolio laikraštis "Roma" savo gruodžio 15 d. laidoje patalpino straipsnį, pavadintą "Lietuvos nacionalistai vis tebėra labai aktyvūs". Straipsnis svarbiausia nagrinėjo ruso Charazovo kritikavimą Lietuvos gyvenimo reiškinį. Charazovas esą labiausiai puolęs nacionalizmą, darbininkų nusistatymą, individualizmą, nepilnamečių nusikaltimus.

VASARIO 16-JI SYDNEJUJE

Vasario 16 d. daugiau kaip 300 tautiečių susirinkę puikioje Bankstowno Civic salėje su savo pakviestais garbingais svečiais atšventė Lietuvos nepriklausomybės 56-ją sukaktį.

Apylinkės Valdybos pirm. J. Maksvytis pradėjo šią šventę trumpu žodžiu ir pakvietė Pajautą Pullinen perskaityti Apylinkės Valdybos paruoštą rezoliuciją Australijos Vyriausybei.

Rezoliucija buvo priimta audringu plojimu, po to sekė sveikinimai. Tolimesnę programą pravedė p. J. Viliūnienė, kuri pakvietė estų atstovę Miss Tūu Kroll, estų bendruomenės pirmininkę Sydnejuje, tarti žodį. Viešnia visu pirma pareiškė, kad ji palaikanti rezoliuciją Australijos Vyriausybei ir toliau linkėjo Lietuviai Tautai kartu su visom Baltų tautom atgauti nepriklausomybę.

Antras kalbėjo p. G. Bagdanovičius - viceprezidentas federalinės Latvių Tarybos Bendruomenės Australijoje, jis prisiminė mūsų tautų ilgą istoriją ir bendrą likimą, linkėjo Lietuviai greitai atgauti nepriklausomybę.

Trečias kalbėjo p. Swidersky - Ukrainiečių Bendruomenės pirmininkas Sydnejuje, jis priminė garbingą Lietuvos praeitį ir gražius ryšius su Ukraina; antrąją savo kalbos dalį jis kalbėjo lietuviškai, linkėdamas Lietuviai vėl atsistoti pirmųjų tarpe, nenuilsti, o kovoti iki Lietuva vėl bus laisva ir nepriklausoma.

Toliau kalbėjo p. J.O. Karvicki - atstovas Lenkų Federalinės Tarybos Australijoje ir redaktorius lenkų Naujienų (Polish News) laikraščio Australijoje. Ponas J.O. Karvicki yra didelis lietuvių draugas, daug kartų Lietuviai pareiškęs gražių linkėjimų ir šį kartą savo žodyje jis priminė skaudų nesupratimą dėl Vilniaus Lietuvos sostinės padarytų skriaudų praeityje, jis prisiminė Adomą Mickevičių kaip didelį Lietuvos sūnų, ir linkėjo Lietuviai atgauti nepriklausomybę su sostine Viliumi. Jo gražūs linkėjimai iš lenkų pusės buvo auditorijos entuziastingai priimti.

Senatoriaus Carrick vardu kalbėjo dr. Baune, jis savo trumpu gražiu žodžiu palinkėjo Lietuviai, kaip ir visoms pavergtoms tautoms, atgauti nepriklausomybę ir kiek tai sąlygos leis, jis visados stovės už pavergtų tautų laisvę.

Mr. E.D. Darby, M.L.A. pavergtų Tautų Komiteto pirmininkas, kalbėjo ilgai ir gražiai, prisiminė Lietuvos laisvės kovas, jos nepriklausomybės gyvenimą ir dabartines kovas už laisvę. Jis puikiai žino Lietuvos istoriją, jis kovoja ir už jos laisvę. Darby yra mūsų laisvės kovų šauklys. Jis kvietė visus lietuvius įsijungti į kovą prieš bendrą priešą. Tik bendrai veikdami, galime laimėti Lietuvai ir kitoms pavergtoms tautoms laisvę ir nepriklausomybę.

Paskaita skaitė Vytautas Patašius. Paskaita buvo gerai paruošta, įdomi, tik gal kiek per ilgą, nes buvo daug svečių, kuriems, nesuprantant kalbos, galėjo nusibosti.

Toliau pasirodė tautiniai šokiai. "Grandinė", vad. G. Saukos, pašoko Audėjėle ir Malina. Šoko gerai, rūbai vienodi, gražūs, tvarkingi, naginėm apsiavę, žodžiu, šokėjai atrodė gražiai.

Poetė Marija Slavėnienė paskaitė savo kurybos porą eilėraščių, Ksenija Dauguvietytė padeklamavo Maironio "Satrijos kalnas" ir "Tėviškę".

Po to sekė muzika - p.p. E. Belkienė ir A. Storpirstienė, akomponuojant Zitai Belkutei, padainavo "Tylus vakarėlis" - liaudies daina ir "Tėvynės ilgesys" - žodžiai ir muzika Belkų. Duetas labai gražiai padainavo ir dainos abi labai gražiai skambėjo.

Poetas Juozas Almis Juragis tai progai parašytus eilėraščius - Istorijos balsas ir Lietuva nežus, gražiai padeklamavo.

Žinomas mūsų solistas Paulius Rūtenis, akomponuojant dr. R. Zakarevičiui, padainavo nuotaikingai šias daineles: Kur prapuole tas kelelis - muz. A. Kačanausko; Tris dienas, tris naktis - harm. B. Zabelos; Jauno bajoro daina - arija iš operos - "Gražina" muz. J. Karanavičius.

Poetė Aldona Veščiušaitė padeklamavo savo eilėraščius: Bedugniai šuliniai semia vasaros dangų ir Vidudienio salėse.

"Dainos" choras, vadovaujamas muz. Br. Kiverio, padainavo šias dainas: - Broliai Lietuviai - muz. J. Sičiaus; Laisvės Varpas - muz. Vanaigaičio; Gimtinės Daina - muz. K. Kavecko.

Užbaigiant programą, sugiedotas Tautos Himnas.

Reikia pasidžiaugti, kad Tautos Nepriklausomybės Šventę praėjo pakelta nuotaika, gražiai paruošta programa, ir padėkoti Apylinkės Valdybai už idėta darbą ir pastangas iškilmingai praversti Vasario 16-ją Sydnejuje.

Antroji šventės dalis vyko sekmadienį, vasario 17 d., Lidcombės bažnyčioje, kurioje buvo atlaikytos už žuvusius nepriklausomybės kovose pamaldos.

Pamaldose dalyvavo ramovėnai, sportininkai, ateitininkai ir skautai su savo vėliavomis. Kun. P. Martūzas atlaikė Mišias ir pasakė šiai progai pritaiktą pamokslą, "Dainos" choras vadovaujamas Br. Kiverio, giedojo pamaldose.

Dar kartą reikia pasidžiaugti susipratusių tautiečių nuosirdumu ir reikalo supratimu. Nepriklausomybės minėjimo šventės proga buvo surinkta Tautos Fondui \$297.65. Tas rodo, kad buvo kai kurių švenčiama su tikru įsijautimu ir noru padėti tęsti kovą dėl Lietuvos laisvės.

Deja, didesnioji dalis mūsų tautiečių nerado laiko, nerado cento, nerado ir reikalo atvykti į šią šventę ir solidarai dalyvauti su visais bendruose tautiniuose reikaluose. Tai begalo skaudus reiškinys, kurio neturėtume pamiršti.

am

Leit. Saulius Karpuska.

Nuot. J. Gailiaus

Jaunuolis karišku keliu

Nėra sapnas, bet tikrovė, kad jau kai kurie Geelongo lietuviai šiemet švęs 25-rių metų sukaktį nuo atvykimo į Geelongą.

Kas anais naujakurstės metais gimė, jau šiandieną yra subrendę vyrai ir moterys, net su savo prieaugliu. Tame laikotarpyje geelongiskiai išaugino daug gražaus jaunimo. Dauguma baigė aukštąjį mokslą tapdami inžinieriais, architektais, gydytojais, chirurgais, chemistais, mokytojais, gailėstingomis seselėmis ir daugybe kitokių specialistų. Aš tikiu, nors Geelongas ir negausus lietuvių skaičiumi, kad mokslo siekime mūsų jaunimas labai gerai užsirekomendavo, palyginus su didesnėmis kolonijomis.

Dažnai geelongiskiai pokalbiuose juokaudavo, kad visokių specialistų "prisigaminome" tik trūksta karo vado.

Prieš Klėdų šventės ir sis juokas tapo tikrove, kada Saulius Karpuska baigė karininkų mokyklą ir įsigijo leitenanto laipsnį, o pereitą mėnesį mūsų jaunimas leit. Saulių išlydėjo į tolimą Townsville atlikti 2-ju metų karo žinybos patyrimo praktiką.

Saulius Karpuska gime Geelonge 1952 m. Baigęs vidurinę mokyklą ir turėdamas 15-ka metų, įėjo į reguliarią kariuomenę. Tenai atpylė 3 metus ir gavo mechaniko certificate.

Nors Saulius gyveno kariuomenėje ir valgė karišką košę, bet geelongiskiai Sauliaus nepasigedo,

IR SUMAINĖ AUKSO ŽIEDUS

Rodos, dar taip neseniai matėme vikrų bemiuką betamaujantį prie mišų. Tai Albinas Pužas, Vinco ir Marytės Pužų vyresnysis sūnus, kuris sausio 19 d. sumainė aukso žiedelius su Danute Boguslawski, Valės Petrauskaitės ir Kazimiero Boguslawskio vienturte dukrele. Nors Danutės tėvelis yra lenkas, tačiau jaunąją Danutę traukė mamytės gentys. Ji atėjo šokti į Liet. tautinių šokių grupę, čia susipažino su Albinu.

Bešokant užsimezgė draugystė, vėliau meilė, kas ir atvedė jaunuosius prie altoriaus. Kun. P. Butkus surišo ir palaimino jaunuosius vedybiniam gyvenimui St. Joachim's bažnyčioje Lidcombėje.

Kun. Butkus Albino mokytojas, Albinui ir Danutei išrūpino šventojo Tėvo Palaiminimą, kurį po Sv. Mišių jiems įteikė. Tai abudu pavyzdingi ir darbštūs jaunuoliai. Albinas savo laiku reiškėsi jaunųjų ateitininkų būrelyje, taut. šokiuose ir kitur. Dabar vos sulaukęs 22 metų, jau spėjo įsigyti telefonų techniko ir fotografo specialybes. Per tą trumpą laiką Albinas išgijo ne tik brangius fotografo aparatus, gražų automobilį, bet ir nuosavą namą, į kurį parsivedė savo jauną žmoną Danutę - diplomuotą mokytoją.

Vaisės vyko įstaigingoje "Bellhaven" svetainėje Wentworthville.

Jaunuosius sveikino telegramomis Albino krikštytojas kun. dr. P. Bačinskas iš Brisbanės, Danutės teta iš Lietuvos ir Kanados. Buvo taip pat telegrama iš Prime Ministerio, Palinkėta jaunajai: "to stay in perpetual labour". Kun. P. Butkus, sveikindamas angliškai, kadangi daugumas svečių buvo svetimtaučiai, priminė, kad panašių "unijų" lenkų su lietuviais yra buvę ir anksčiau iš kurių išėjo kunigaikščiai ir karaliai.

Netruko ateiti vidurnaktis, kai viena ceremonija sekė kitą ir štai laikas jauniems atsisveikinti. Albino draugai pasirūpino, kad jo

Danutė ir Albinas Pužai.

automobilis būtų povestuvinei kelionei tinkamai dekoruotas. Po šios dekoracijos ar tik nereikės Albino automobilį iš naujo perdažyti? Nenoromis ir svečiams teko apiešti šią idėją svetainę. Albinas ir Danutė povestuvinei kelionei išskrido į Tasmaniją. Grižę apsigyvens savo namuose Seven Hills. Šiuo linkime Albinui ir Danutei gražių metų ir daug šeimyninės laimės ateities dienose.

akras

LIETUVOJE

Crazioji Kauno Rotuse, ilgai buvusi apleista, paskutiniu metu buvo atremontuota ir, kaip š.m. gruodžio 31 d. "Tiesa" rašo, paskirta sutoktųjų apeigoms aptarnauti. Gruodžio 29 d. buvo atliktas pirmasis sutoktųjų aktas. Apie tai taip rašoma: "Caudžia vargonai. Plačiai atsiveria rūmų didžiosios menės durys. Tvarkdarys su aukšta simboline (ką ji simbolizuoja, nepasakytą. Red.) lazda skelbia, kad atvyko jaunieji".

Kaip rašo p.m. gruodžio 29 d. "Tiesa", Lietuvoje plečiami geologiniai tyrinėjimai. Kaip jau Eltoje buvo seniau rašyta, geologai netoli Gargždų surado naftotakus. Viena žemės gręžėjų grupė prie Vėžaičių pasiekusi 2187 metrų gylį ir tuo "projektinė užduotis esanti gerokai viršyta".

Pasvalio - Dajėnų rajone esąs rastas 7 metrų storio gipso sluoksniš. Spėliojama, kad čia gipso atsargos sudarysiančios apie 15 milijonų tonų. Marcinkonių apylinkėje 255 metrų gily geologai užtikto magnetinę rūdą. Manoma, kad geležies kiekis uolenoje siekia 40 - 60 procentų.

(ELTA)

nes jis kiekvienu laisvu laiku buvo mūsų tarpe, žaidė krepšinį, dalyvavo tautiniuose šokiuose, beveik kiekvienam baliuje traukė sutartinę su seniais, atrodė, kad jis čia gyvena.

Saulius Karpuska buvo gerai žinomas ir Australijos Lietuvių Sporto klubų tarpe, kaip žymus krepšininkas jau nuo 17-kos metų priklausė A.L. rinktinei ir reprezentavo A. Liet. S. Amerikoje.

Saulių mažai būnantį namuose, užklausa kokia kalba susirašinėja su motina. Gavau atsakymą "tik lietuviškai", nes pabaigiau savaitgalio mokyklą ir įėjau į kariuomenę, o mama tada dar angliškai nesuprato, taip ir pripratau susirašinėjimus vesti lietuviškai.

Geelongo lietuviai linki Sauliui visokeriopos sėkmės Townsville, o ateities gyvenime lietuviškos gyvenimo draugės.

Juozas Gailius

Kauno Politechnikos Instituto studentas - diplomantas H. Marcinkevičius "už mokslinį darbą vibrotechnikos srityje" gavo pirmąją premiją, paskirtą Visasąjunginės mokslinių techninių draugijų tarybos. Tai esąs pirmas toks aukštas Lietuvos studento apdovanojimas, rašo š.m. sausio 12 d. "Tiesa".

Ryšium su 260 Kristijono Donelaičio gimimo sukaktimi, p.m. gruodžio 29 d. Klaipėdoje buvusi iškilmingai atidengta skulptūra - Kristijono Donelaičio biustas. Skulptorius - P. Deltuva.

Kaip rašo 1973 m. gruodžio 27 d. "Tiesa" ir "Sovietskaja Litva", J. Andropov Taline kalbėjęs apie liaudies ūkio vystymąsi. Vargu būtų galima patikėti, kad žvalgybos viršininkas būtų vykęs į Estiją kalbėtis ūkio reikalais.

Toks Kremliaus raudonųjų kranklių vienu metu lankymasis Baltijos valstybėse yra labai įtartinas. Lietuvos studentų grupės S.O.S. šauksmas, kad Sovietai į Kauną numatą atgabenti per 20,000 naujų kolonistų, yra daug pasakantis.

Stebėkime, kas nauja Vilniuje, Rygoje ir Taline bus "išpėrėta".

"Devintame penkmetyje Lietuvos TSR leidyklos kasmet išleidžia apie 60 pavadinimų lietuvių kalbą išversytų TSRS tautų literatūros knygų". (Lit. ir menas, 1973.XII.29).

Poetas Justinas Marcinkevičius baigia versti Adomo Mickevičiaus epinę poemą "Poną Tada". "Lit. ir meno" vertėjas taip aprašo Mickevičiaus poveikį Lietuvai: "Atrodo, kad iš viso pasaulinės poezijos panteono Mickevičius bus aktyviausiai dalyvavęs mūsų nacionalinio charakterio statyboje, padėdamas jame, visų pirmą, meninį istorinės patirties klotį ir įžiebdamas tėvynės, kaip laisvos, lygiatesės, žmonių bendrijos idealą".

(ELTA)

BROLIŠKA MEILĖ

(Tęsinys)

Broliai. Abu girti, kaip tie patariniai šiaučiai, skersomis lovos parkritę ir abu verkia. Ne alkoholis; verkia širdis alkoholio išlaisvinta. Verke grįžęs motinos pamatyti sūnus ir jos per keturias dienas nepamatęs. Verke ir antras sūnus, paskirtas brolių sekti ir savo gyvenimą tik tirsčiu, rusišku keiksmu apsaityti galėdamas.

– „Bloody bastard!“ – Pašoksta ir vėl sukrinta Nikodemai. – Išgerkim. – Pasirausia atsikėles savo nešuliuose ir suranda bonką lenkiškos degtinės.

– Ne, ne tave aš keikiu. – Sako Nikodemai. – Anglų kalboj tai reiškia „benkartas. Velniai žino kodėl, bet jeigu reikia riebiai užkeikti, mes neturime kuo.“

– Ar tu manai, kad aš ne „bastard“? – sako „šešėlis“. – Benkartas – nekaltas vaikas. Argi galiu sakyti, kad esu nekaltas? Trylika metų išbuvau Sibire. Benkartas buvau tenai ir spardė kacapai. Buvo vienas, kuris spardydamas rekė, jog tik likimą savo prakeiktą spardo. Dabar suprantu. Ir jis buvo kalinys, kaip visa Rusija – vienas kalėjimas. Grįžau į tėvynę, nors Sibire turtingesnis bučiau. Traukė namo. Tėvynės ilgesys. Bet tu žinai, kas yra tėvynės ilgesys. Tėvus radau išžudytus. Sako, buvę banditų draugai, duonos jiems davė, tiems miškininkams. Darbo nebuvo tokiam tėvynės benkartui, kurį tik Stalino mirtis amnestavo. Rehabiliuokis, sako, tarnauk. Šunies darbas, nors šuva išsižeistų. Jis seka tik tuos, kuriuos myli. Tėvynėje šuniui geriau. Stojau, tarnauju.

– Kaip tu vadini, po galais? – klausia Nikodemai. – Trečią dieną „draugaujam“, o tavo vardo nežinau.

– Ar ne geriau be vardo? Jei nori vadink „Ivanu“. Algio ar Kestučio pas mus neieškok! Kaip tau atrodo: – Algis, Kestučio sūnus – enkavedistas? – klaikiai nusijuokia „šešėlis“.

– Snukį rupūžėms išdaužyti! Nežinia kam sako Nikodemai. Geria iš bonkos ir duoda „šešėliui“.

– Rytoj atvažiuos tavo motina ir brolis. Aš nesimaifysiu. Iš tolo. Su broliu tu šnapso išgersi, bet neuž-

teks širdžiai pasiekti. Tu atvežei dovanų... Neužteks, neužteks! Neispirksi – nė vieno skausmo, nė vieno kraujo lašo. Gali visą savo Australiją pakloti. Nėra, Nikodemai, kuo išpirkti... Tavo motina? Motina! Nekalbėk man apie motiną, nes pradėsiu staugti, kaip šuva. „Bloody bastard“? Geras žodis. Trylika metų Sibire, o dabar rehabilituoju savo sąžinę. Sekioju turistus, apsaugai nuo chuliganų. Cha, cha! Duok išgerti, Nikodemai! Čia mano sąžinė! Susipažink su enkavedisto sąžine! – Geria. – Čia mūsų tautos narkotikas, be kurio mes visi... Ka tu žinai? Ka tu žinai apie mūsų sąžinę? Tu matai; aš neklausiu apie tavo sąžinę. Tu grįžai, grįžai praeivis tikrai! Skačiuojat mūsų nuodėmes, mokinat mirti. Mes mirtyje gyvenam! Aš prakeiktas enkavedistas, aš savo tėvynę. Ne dėl duonos, brolau, ne už rublį. Ka tu žinai apie širdį, Nikodemai, kuria tau seniai išplėšė ir kurios tu keikdamas ieškai? Ka tu žinai? Jūs kalbat... kalbat apie meilę ir pasiaukojimą... Ar tu matei Sibire miršančio akis? Ar tu matei turgavietėje gulinio partizano motinos akis? Ka jūs žiot? Duok išgerti! – Padedu tuscia jau bonką. – Vodka ir ašaros. Dar ilgai mes duoną į tuos skystimėlius mirksim. Dar ilgai žemė gers mūsų kraują. Dar ilgai, Nikodemai... Jūs skačiuosite savo dolerius ir grįžimas į tėvynę bus turistinė atrakcija, bet mes neklausim jūsų nuodėmių. Neklausim – kodėl, kaip šiandien aš tavęs nieko neklausiu. Kas tu, kad tau buvo lemta grįžti turistu, o man tave sekti po trylikos metų tenai? Aš neklausiu, kodėl aš nesu tavo vietoj? Aš tau daug kalbu ir dar daugiau pasakyti galėčiau; ar išgirsi? Ar girdėsi tu prakeikto žmogaus žodžius? Mes – žmonės be rytojaus; palikti vieni vieni, be ateities, be ryto, be aušros... Vienas rašytojas tenai, kirtom mišką kartu, sakė: – Rusų tauta, tai pakaruoklių tauta. Tauta korikų ir pakartųjų. – Ji pakorė. Nusovė dar tris, nes jie nusiėmė kepurės. Iš pagarbos mirčiai. Sakai, kad mirti negalėsi tėvynės nepamatęs, motinos ir brolių? Nikodemai! Ar tu girdi, Nikodemai? Mūsų tėvynėje gana kapų! Negrįžkite savęs palaidoti, nesodinkite gėlių ant savo kapo! Nikodemai,

Lietuviai pasklidę po platų pasaulį, išsikūrę įvairiose salyse, verčiasi įvairiais amatais ir profesijomis. Vienas iš nedaugelio mūsų tautiečių pelnosi duoną akrobatika. Nuotraukoje Jonas Žilinskas, kringiškis jau keliolika metų dirbęs Ashton Cirkus.

Cirkas lankosi visuose didesniuose Australijos ir Naujosios Zelandijos miestuose.

būk gyvas! Australijoje ar Sibire, būk gyvas! Ar girdi, e, Nikodemai? Būk gyvas!

Nikodemai verkė. Enkavedistas užmigo. Per miegus keikdamas, protarpiais sudejuodamas, lyg kūdikis. Jau aušo, kai pasibeldė į duris. Įėjo keturi civiliai apsirengę vyrai ir abu išsivedė. Tylėdami pasiekė NKVD rūmus. Koridoriuje Nikodemai atskyrė. – Sudiev, „Ivanai!“ – Suktelėjo Nikodemai. – Broli! Mano bevardi broli! – Sunkia širdimi klaikiai atsiduso.

Apie porą valandų tardė Nikodemą dėl praėjusios nakties apie kurią Nikodemai absoliučiai nieko „neatsiminė“. – Nupijokavom smarkiai, nežinau, kaip grįžom, Ivanas parvedė. Aš kaltas ir gera jūsų vodka kalta.

Vilnius tik budo irėjo į darbą, kai dviejų NKVD mašinų lydimas, savo Valiantu Nikodemai buvo tremiamas iš Vilniaus. Nuvežė į tą patį pasienio punktą ir pareigūnai laukė už barjero, kol Nikodemai dingo Lenkijos kelyje.

Nikodemai grįžo pas langą sutaisiusius draugus. Lenkai peržiūrėjo Valiantą ir surado keletą (taip jie vadino) „blakių“. Trūko tik foto aparato, kurį NKVD komisaras, matomai, „užmiršo“ gražinti. Tiek jau to.

Gimtas Nikodemai kaimas prie pat lenkų pasienio. todėl, sužinojęs, jog sieną nepasikeitė, važiavo nors iš tolo pamatyti savo namų. Vienas lenkas važiavo drauge, nes ir jo tėviškė ten netoliese. Atvažiavo į kaimą lenkų pusėje, į kuri vaiku būdamas atbėgdavo. Atsiminė kalnelį, nuo kurio jo tėvų sodybą beveik ranka pasiekti galėtų. Atsisėdo Nikodemai kalnelyje ant akmenų ir žiūrėjo į gimtąjį kiemą.

Senoji vinksną prie vartų taip baisiai išsikerojo, jog gryčia vos tik matyti. Tokia maža, į žemę susmegus atrodė jų gryčiutė. Klėties stogas samanomis žalias. Svirtis. Ties šuliniu gulėjo šuo. „Vezari, Vezari!“ – sukėlėjo Nikodemai. Bet juk tai, jau ne Vezaris?! Tiek metų! Buvo kryžius ties vartais, senolio tašytas. Dabar jis stovi ant tėvo kapo. Lyg baisus sunkumas suspaudė Nikodemą krūtine ir gerklė įstrigo akmuo. Iš gryčios moteris greitais žingsniais nuėjo į klėtį. Marti. – spėliojo Nikodemai. Išėjo kita moteris, balta skarele. Ejo lėtai. Senutė. Paglostė šunį ties

šuliniu. Prisidengus akis nuo saulės atrodė, žiūrėjo į kalnelį.

– Mama! – Išrūko Nikodemui. – Mama! Mama!

Nepajuto Nikodemai, kai griuvo ir apsikabino akmenį, ant kurio sėdėjo. – Mama! Mama! – Be ašarų, sopuliu kriošė prie akmenų prispausta širdis.

Šliaužtų žeme prie motinos kojų. Taip arti... ir taip baisiai toli. Juos skyrė griovys, platus griovys, pilnas spygliuotų vielų ir užminuotas.

Senutė sustojo ir žiūrėjo į kalnelį. Gal nujautė motinos širdis? Sūnaus klaikų šauksmą gal girdėjo?

– Mama, mama! – Verke Nikodemai. Verke širdį draskančiu balsu. Senutė pastovėjo ir šuns lydimas dingo trobesiuose.

Nikodemai ilgai gulėjo ant žemės. Verke ilgai. Pradėjo temti.

– „Niech pan neplači!“ – Nikodemai nepastebėjo, kada atėjo draugų atvažiuojo lenkas. – „Pšepšam, pan Nikodemu; ale pan jestes glupij.. Choc, pan!“

– Kol buvom priešai, – sako eidamas lenkas, – mes eidavom vieni pas kitus į vakaruškas ir pasikeisdavom mažom kontrabandom. Dabar, kada tapome broliškam respublikom, griovys pilnas spygliuotų vielų ir minų. Tokia tai nauja tautų draugystė ir broliška meilė. Bet nenusimink, pan Nikodemu, dar yra gyvų „priešų“...Einam!

Lenko tėviškėje Nikodemai išbuvo visą mėnesį. Kolchozo bulvių režys baigėsi ant griovio kranto. Nikodemai sėdėjo dienomis ištisai viename griovio krante, antrajame krante jo mama ir kiti šeimos nariai ravėjo ir ravėjo neužrašydami darbadienių. Buvo ir kitokių dienų per mėnesį laiko.

Vieną vakarą, saulei nusileidus, Nikodemai lydėjo mama pro vartus. Ties kryžvieta pražydo pirmas sesers jurginas. Raudonas kaip ugnis ir kraujas. Nikodemai nuskyne jurginą ir padėjo ant akmenų, kuris kadaise kryžių rėmė. – „Ivanai“, bevardi mano broli brangus, nelaimingas broli! Aš tavo gyvą širdį plakant jaučiu. Aš tavo gyvą širdį radau.

Nikodemai pabučiavo motiną paskutinį kartą ir nuskubėjo kur jo laukė žmogus, nekartą padėjęs pereiti „broliška“ griovį.

– Gyvas grįžau, – sako Nikodemai. – Gyvas. – Aga

PADĖKA

Po operacijos mane lankiusiems ligoninėje ir namuose, už gėles, dovanas ir linkėjimus reiškiu nuoširdų lietuvišką ačiū: p.p. G. Valaitienei, Karpuškienei, A. Žvirblienei, P. ir Vik. Čerkauskams, Nijolei Wolf, T. Jerinkevičienei, Z. Slavickienei, A. ir L. Jančiauskams, V. Šilinskui, M. Maternienei, A. Valatkienei, M. Lipčienei, St. Jul. Lipčiams, Varankai.

O ypatingai ačiū Lietuvų Sąjungos Valdybai: S. Bungadienei, Brig. Starinskienei, A. Zenkevičienei, I. ir J. Gailiams ir visai mano giminei.

Bronė Šutienė

JUMS TAUPO IR SKOLINA

LIEUVIŲ KOOPERATINĖ KREDITO DRAUGIA
Talka

● Moka už indėlius (deposits) 6% metinių palūkanų, už terminuotus 2 metams (ne mažiau \$ 500) 7%, už įnašus (shares) iki 7½ dividendo.

● Teikia paskolas iki \$ 5000, ikeičiant nekiln. turtą, iš 8½% - 9%, asmenines paskolas iki \$ 3000 su garantuotojais iš 10%, iki \$ 1000 be garantijos iš 12%. Procentai už visas paskolas užskaitomi kas 3 mėn.

ISTAIGA VEIKIA ŠEŠTADIENIAIS NUO 11 IKI 2 VAL. P.P.

LIEUVIŲ NAMAI • 50 ERROL ST • NORTH MELBOURNE

PAŠTO ADRESAS: TALKA • BOX 4051 •

G.P.O. MELBOURNE 3001

KĄ AŠ MAČIAU AMERIKOJE

A. Mauragis

(TĘSINYS)

WASHINGTONAS

Žodis Washingtonas skamba aussyse kaip muzika. Apie Washingtoną, kaip apie Amerikos sostinę, visi žinome. Žinojau ir aš, kad miestas yra gražiai išplanuotas, kad Baltieji Rūmai labai gražūs, kad parkai žavingi, kad Pentagonas labai galingas, kad Nekaltai Pradėtosios šventovė su iruošta Šiluvos koplyčia didinga ir t.t. Tiesa, žinojau kad ir negrų čia gyvena 60%. Dabar per tas penkias dienas turėsiu progos tą visa iš arčiau pažinti. Mano smalsumas buvo didelis viską matyti ir viską suprasti, deja, ne viską mačiau ir ne viską supratau.

Tą rytą, rugpjūčio 30 d., pas p. Pukelius miegojome ilgai, nebuvo kur skubėti. Seimo atstovų registracija prasideda 6 val. vak., o PLB Seimo atstovų atsilankymas Lietuvos Pasiuntinybėje Washingtono 7 - 9 val. Taigi turėjome pakankamai laiko išsimiegoti, pasipuošti, neskubant nuvažiuoti į Washingtoną, tenai susirasti Statler Hilton viešbutį, kuriame vyks seimo posėdžiai užsiregistruoti ir aplankyti Lietuvos Pasiuntinybę. Tai visa dienos programa.

Pavalgę vėlyvus pusryčius, išvažiavome į Washingtoną. Iškilio problema, kaip nuvažiuoti į tą Washingtoną, Done, kad ir ne pirmą kartą Washingtono, bet kelių nei miesto gerai nežino, o čia toks judėjimas, toks skubėjimas. Nuo Baltimores iki Washingtono yra apie 50 mylių kelio. Čia visos menas, patekti į Beltway, kelių begalės, visi vienodai geri, negali atskirti. Lai kykis numeriu. Taigi paklaidžioti teks. Done už vairo sėdi ramiai, tarsi čia nieko ypatingo nebūtų. Aš rankose laikau žemėlapi ir sekų ženklus. Važiuojame 95 numeriu, vietos lygios, miškingos, kelias išpūdingas, keturios linijos į vieną pusę, keturios - į kitą. Idomu, viskas nauja, nematyta, kelias nusagstytas įvairiais ženklais su vietovių ir aerodromų vardais. Mes važiuojame gerai, privažiavome College Parką, sukame į dešinę ir patenkame į Capital Beltway, važiuojame iki Silver Springs. Turime sukti į kairę ir pataikyti į 29 gatvę, kuri tiesiai eina į miesto centrą ir susilieja su gatve 16-ja atsiduria į Baltuosius Rūmus. Rodos viskas taip paprasta ir lengva. Bet vos tik mes išvažiavome į Silver Springs, pradėjo darytis neaišku. Daugybė ženklų ir numerių tose pačiose gatvėse. Pagaliau surandame 29 gatvę ir dabar jau rodos, jokios problemos nebėra. Bet kur tau, sviesu ženklai ir judėjimas mašinų nukreipė mus nuo tikro kelio ir pasimetėme. Paklydome, aš kaip

navigatoriums neberandu kelio ir nebežinau, kur esame. Abu su Done nosis sukišę studijuojame planą, bet situacija atrodo kitokia, negu plane yra nurodyta... Done suka automobilį atgal ir pagal savo nujautimą kerta keletą gatvių ir mano nustebimui mes atsidadūrėm tiesiai prie Statler Hilton viešbučio.

Suradome savo viešbutį, pasi-parkinome mašiną. Viešbutis Statler Hilton didelis, gražiai įrengtas, vėsus, malonu jame ir būti tokiomis karštomis dienomis. Susirađome registracija ir posėdžių salę. Čia susitikau dr. V. Donielą ir p.p. Balsius. Vadinasi visa Australijos lietuvių delegacija jau čia. Puiku. Iėjau pasidairyti į posėdžių salę, prieina prie manęs angliško stiliaus džentelmenas ir gražiai linktelėjęs paklausė:

- Ar ne Tamsta būsi dr. Mauragis iš Australijos?

Iš karto negalėjau atpažinti, bet žvilgtelėjęs į akis pamačiau Jurgio Vasiliausko žvilgsnį, taigi jo brolis Vasaitis.

- Taip ponas Vasaitis, - ir ištiesiau jam ranką kaip senam pažistamam.

- Kaip mano brolis Vaskas Adelaidėje laikosi?, - paklausė jis ir pradėjo aiškinti, - mes esame du broliai ir abu sutrumpinome pavardes, jis Vaskas, o aš Vasaitis. Nesusitarėm.

Apie Antaną Vasiliauską, Jurgio brolį, buvau daug girdėjęs ir matęs jį fotografijose, bet kad jis būtų toks dar jaunas, tai negalėjau išsivaizduoti. Niekas nepagalvotų, kas jį nepažįsta kad tas žmogus prieš trisdešimt ar daugiau metų buvo Lietuvoje jau universiteto dekanas, Žemės ūkio Akademijos docentas ir žymus visuomenin-

kas. Buvo malonu jį sutikti. Jurgis jam parašė apie mano atvykimą ir, matyti, taip tiksliai apibūdino, kad jis iš karto mane pažino. Greitai susigiminiavome, jis jau manęs laukias ir turis paruošęs kambarį čia pat Washingtono. Bet mudu su Done jau buvome susitarę gyventi pas p. Pukelius visus penkias dienas. Taip mums besidalijant išpūdziais, atėjo laikas vykti į Lietuvos Pasiuntinybę.

Nuo viešbučio iki pasiuntinybės yra kelios mylios, pėsčias tokią karštą dieną nenuėisi, taigi visa Australijos delegacija drauge su Done ir p. Vasaičiu, kaip vadovais, sėdome į taxi ir nurūkome Washingtono iškilmingomis gatvėmis į Lietuvos Pasiuntinybę.

Buvau jau girdėjęs, kad Pasiuntinybė yra geroje gatvėje ir gerame pastate. Buvo idomu ją pamatyti, juk tai nepriklausomos Lietuvos teritorijos išlikusi maža dalelė, kurioje tebeveikia Lietuvos įstatymai ir lais-

vės dvasia, atstovaujama Lietuvos pasiuntinio p. J. Kajecko.

Štai ir Pasiuntinybė, stovi dviejų aukštų mūriniai namai, stilingi, bet maži atrodo tarp kitų čia stovinčių namų. Lietuvos Pasiuntinybės iškaba bylojo, kad ji yra nepriklausomos Lietuvos gyva liudininkė, reali tikrovė, deja, su labai apibėžta galia. Išėjęs į vidų, pasijutau, lyg būčiau išėjęs į Lietuvos prezidentūrą, tik čia nebuvo tų dviejų kareivių, einančių sargybą prie durų, ir to didelio sodelio, kuris supa prezidentūrą. Prisiminiau kažkodėl ir prezidento A. Smetonos auginamus rabarbarus tame sodelyje.

Žmonių daug, ilga eilė stovėjo ant laiptų ir iš palengvo slinko pirmyn. Gale laiptų stovėjo Lietuvos pasiuntinys p. J. Kajeckas su poniu ir sveikinosi su kiekvienu atvykusiu. Pirmą kartą, (tada man padarė didžiausią išpūdį) buvo 1925 metais, kai prezidentas A. Stulginskis su poniu priėmė ateitininkų suvažiavimo atstovus, aš tada buvau Kelmės progimnazijos ateitininkų delegatas. Vėliau jau kelis kartus, tokioje pačioje procedūroje, teko dalyvauti priėmimuose pas prezidentą A. Smetoną, kai jis įvairiomis progomis priimdavo jaunimą; man teko kelis kartus atstovauti skautus. Ir dabar čia, toli nuo Lietuvos, tas pats jaunų dienų jausmas atgijo. Man rodos, ir tuos pačius veidus matau, tik dabar jie pasenę, veiduose nematyti to entuziavimo, koks buvo tada, bet už tat matosi valia, ryžtas ir viltis. Tikime į Praamžiaus teisingumą.

Salė dešinė pusėj, gana didelė ir jau sausakimša žmonių. Čia p. Kajeckas pasakė savo žodį ir pasveikino atvykusius iš viso pasaulio Seimo atstovus. Buvo begalo tvanku ir karšta, patalpose nėra vėsintuvo, tas gadino gerą nuotaiką, sunku tokiame karštyje jaustis gerai, o gal ir tas, kad čia labiausiai pajutome tą didelę skriaudą, kurią pasaulio galiūnai mums yra padarę. Aš, kalbant Kajeckui, jaudinausi lyg stovečiau prie Lietuvos karsto, laukdamas stebuklo, kada Lietuva prisikels, tačiau tvirtai tikėjau tuo stebuklu ir meldžiausi, kad jis įvyktų.

Antroje salėje buvo apkrauti puikiais valgiais stalai. Svečiai vaišinosi ir kalbėjosi. Susitikau su daugeliu man idomiu žmonių jų tarpe ir su pulk. K. Škirpa. K. Škirpa dar tvirtai atrodo, pilnas energijos ir vilties, savanoriška, partizaniška dvasia užsidegęs. Jis yra parašęs stipriai dokumentuotą knygą "Sukilimas Lietuvos Suverenumui Atstatyti" jau yra atiduota spausdinti. Iš anksto užsisakius knygos kaina \$12.00; rinkos kaina \$15.00. Toje knygoje plačiai apžvelgta 1941 metų birželio 23 d.

Kongreso Rūmai, laisvai galima lankyti.

mūsų tautos sukilimas. Šis istorinės reikšmės veikalas yra svarbu išgyti kiekvienam, norinčiam geriau pažinti aną tragišką laikotarpį.

Būtų sunku čia išvardyti visus tuos žmones su kuriais teko matytis ir susitikti, bet kelius žodžius norėčiau pasakyti apie Lietuvos pasiuntinį p. J. Kajecką ir jo malonią poniją. J. Kajeckas yra diplomatas iš profesijos; Paryžiuje jis studijavo politinius mokslus ir yra gavęs diplomatinio mokslo diplomą, be to, tame pačiame Paryžiuje yra išklausęs teisių daktaro kursą. Diplomatinę tarnybą pradėjo 1929 metais Užsienio reikalų m-jos referentu. Nuo to laiko be pertraukos dirba Lietuvos diplomatinėje tarnyboje įvairiose pareigose. Šis prityręs ir išsimokslinęs diplomatas jau yra 76 metų amžiaus. Ačiū Dievui, jis dar gerai atrodo, sveikas, judrus, tiesus, bet kaip ilgai? Jo ponija labai simpatiška šeiminiškai ir drauge interesuojasi kiekvienu dalyku ir kiekvienu įvykiu. Buvo malonu juos matyti ir palinkėti ilgo gyvenimo.

Išėjau iš pasiuntinybės kone verkdamas, liūdnas, ne todėl, kad žemė yra ašarų pakalnė, bet kad teisingumas žemėje yra fikcija, kad laisvės idealai galingų žmonių lūpose virsta melu.

(Bus daugiau)

jeigu jau tikrai bėda kam būtų, priglausim kaip nors, susispausim, kad nebūtų šalta.

Nuo gaisrininkų priklausys, ar "čopsa" kepti galėsime, bet dėl visko atsivežkit savo virtuves ir "čopsus", žinoma, nes čia daugiausia pieno ūkiai.

Spaustuvės laimei suruošim loteriją. Fantų daug ir įvairūs. Tikimės ir linkime laimės jums ir spaus-tuvei.

Kas norės pašokti - muzika bus iš kasetės. Kas norės dainuoti - mes padėsime, paturavosim. O jeigu dar kokių norų bus - žiūrėsime...

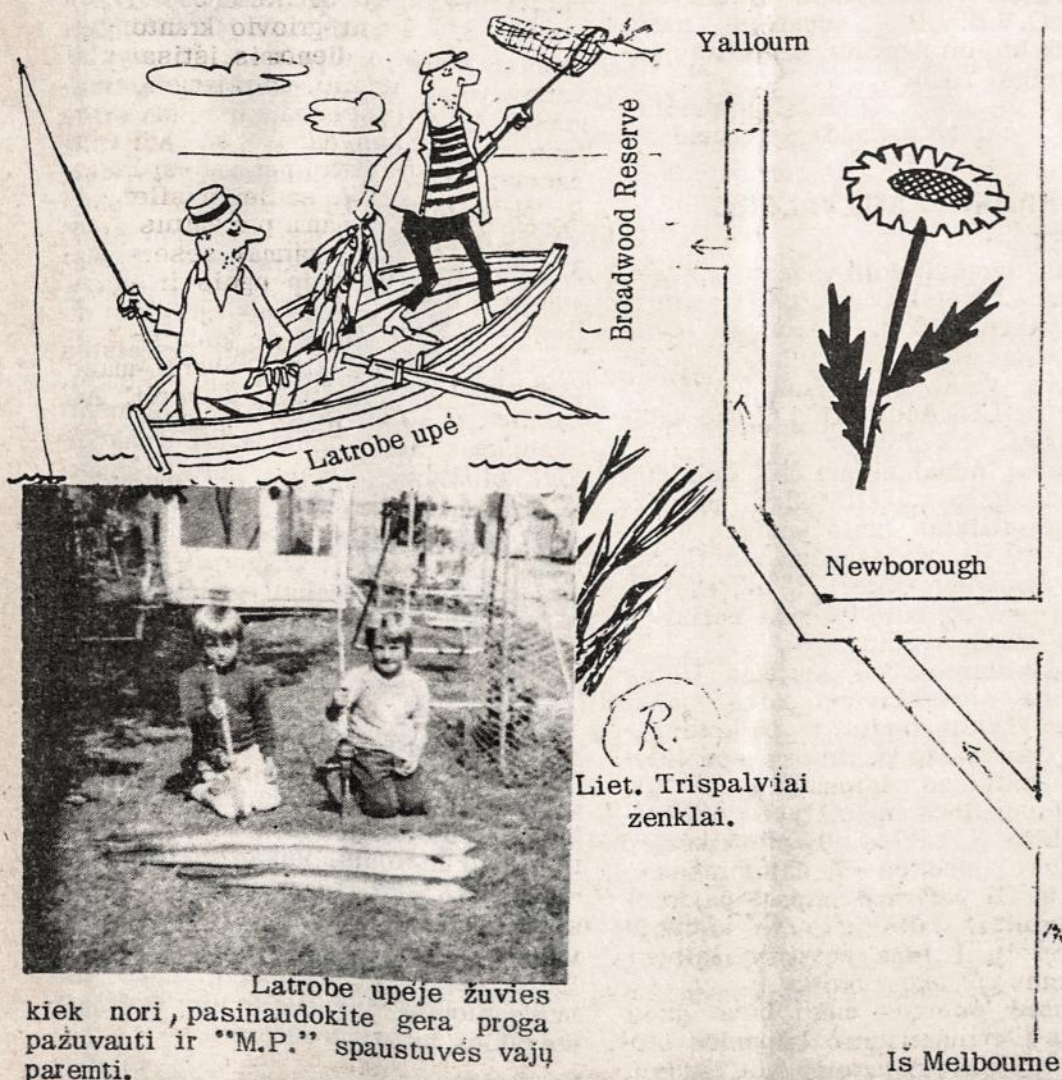
Atvažiuokite visi, kas mėgstate gamtą ir draugišką pabuvojimą. Seniai jau nebuvo stovyklos, pasiilgom visų labai. Čia gyvena puikiausi lietuviai visoje Latrobe Valley ir toli už Sale ežerų. Kviečiam visus Latrobečius ir Sale seniūniją, nes be jūsų stovykla nebus tokia miela. Nors čia jūsų upė, jūsų miškas ir mėnesiena, bet mes kviečiam jus nuosirdžiai drauge su mumis pabuvoti ant Latrobe upės kranto. Dainos posma, ar pasiilgtą žodelį ar "macnaus" vandenilio stiklėli drauge išmėst.

Gal nepertoli bus Geelongo žvejams pamėginti laimę su mumis? Gal bus geras oras? O juk prie gerų norų keletas mylių čia ar čia, jau vistiek. Norėtume, labai norėtume jus pamatyti stovykloje. Būtu miela su jumis, o jums patiems gal būtų idomu. Nuosirdžiai kviečiam ir lauksim. Atvažiuokit visi, ką?

Beechworth'as irgi ne už kalnų. Ar už kalnų? Mazi kalneliai tiksliai. Tikimės ir jus pamatyti. Lauksim jūsų ir žiūrėsime į kelia... gal sulauksim?! Laukiam nuosirdžiai visų svečių. Jeigu Dievulis tik nepagailės oro, turėtų būti smagu.

Nepamirškite! Ilgas Labour Day savaitgalis, kovo 9,10,11 d. Rengėjai

Mūsų Pastogė Nr. 8 1974.2.25 psl. 5

Į ŽVEJŲ GEGUŽINĘ - STOVYKLĄ KVIEČIAM!

Ilgąjį "Labour Day" savaitgalį kovo 9,10 ir 11 dienomis, Broadwood Reserve, ant gražaus Latrobe upės kranto, netoli Yallourn miestelio, ten pat, kur anksčiau Melbourne moterys ruošdavo, yra ruošiami žvejų ir įvairių kitokių laimės meškeriojimų gegužinė - stovykla. Ruošia spaudos darbuotojai ir skaitytojai naujos spaustu-vės reikalams.

Žvejai pasakojo ir australų spauda rašė, jog Latrobe upėje nebegali atsi-ginti nuo karpio. O ungurių išaugo į slobinus. Kad patikėtumet, pažiūrėkit štai į tų legendarinių slobinų nuotrauką. Didysis sveria 23 sv., antras 22 sv., o tas maželiukas sveria beveik 16 svarų. Juos iš vandens ištraukė "Gabijos" redaktorei p. Vladas Kože-niauskas, Latrobe Valley seniūnės vyras ir prisiekęs žvejys. Ji pati, sako, nebeįveikė. (Itariam, kad išsi-gando). Atrodo, šį kartą žvejai neme-luoja, ar ne?

Todėl visi, kurie mėgstate žuvis gaudyti ir kurie mėgstate ją tik valgyti, visi, visi, atvažiuokit į stovyklą! Žinom, jog žuvis mėgsta plaukti, todėl mes duosime plačią upę, o keptos žuvies plaukimui atsivežkit savo vandenį. Turėsime ir neplaukiančio maisto alkaniems ir nelaimingiems žvejams, jeigu tik tokių bus.

Nakvynės namelius ir pačiutę prie šono stenkitės turėti savo. Bet

Atsveikiname JANGUM

"AUŠROS" STOVYKLA, INGLEBURNE N.S.W., 1974.1.3 - 13 D.D.

Šiais metais Sydnejaus "Aušros" Tuntas atšventė 25 metų skautavimo sukaktuves. Todėl norėta ypatingai gerai suorganizuoti metinę stovyklą. Tuoj pat iškilo didelė problema, kas galės tai stovyklai vadovauti. Nei vienas skautininkas negalėjo išbūti stovykloje pilnas dešimt dienų. Taigi visa atsakomybė buvo palikta jauniems - vyčiams ir vyr. skautėms Sydnejuje abi šios grupės yra labai stiprios - "Geležinio Vilko" būrelis turi apie 20 narių, ir jie susitinka vieną kartą per mėnesį Lietuvių Klube, ir ten aptaria savo ir "Aušros" Tunto reikalus. Vyr. skautės - "Satrijos Raganos" taip pat susitinka vieną kartą per mėnesį kurios nors sesės namuose, klausio pakviestų paskaitininkų, mokosi skautavimo ir dainuoja daug gražių dainų. Taip kaip broliai, ir vyr. skautės turi apie 20 narių. Kai susijungia šios dvi grupės, pasidaro gražus ir pajėgus jaunų būrys, kuris noriai ir su idomumu imasi tunto darbu.

Taigi apie 15 vyčių ir vyr. skaučių jau keleta mėnesių prieš stovyklą griebsi organizacinio darbo ir pirmiausia išrinko štabą, o paskui išdirbo programą.

Stovyklos Štabas išrinktas toks: s.v.sl. G. Belkus: Viršininkas, s.v. D. Gečiauskas: Skautų Pastovyklės Vadovas, v.s.v.sl. E. Žizytė: Skaučių Pastovyklės Vadovė, s.v.v.sl. R. Milašas: Stovyklos Adjutantas, s.v.sl. G. Sauka ir v.s.pl. G. Viliūnaitė: Užsiėmimų Vadovai.

Keletą mėnesių prieš stovyklą štabas apgalvojo ir nustatė pilną smulkia programą kiekvienos dienos užsiėmimams, o jiems praversti paskirtę pareigas tarp dalyvaujančių vyčių ir vyr. skaučių. Virtuvės reikalai pavesti s.v. V. Šlitteriui ir s.v. A. Mikutavičiui, kuris prižadėjo organizuoti visą stovyklos maistą. Pirmoji pagalba pavesta ps. D. Šliogerytei, kuri yra gailėstingoji sesuo.

Nors jau gerokai prieš stovyklą viskas buvo numatyta ir suorganizuota, betgi vyčiai ir vyr. skautės nerimo, ir todėl, atvyko vieną dieną anksčiau pastatyti jauniems palapinių. Stovykla prasidėjo sausio 3 d., ir baigėsi sausio 13 d. Jau nuo pirmos dienos visų nuotaika buvo labai linkma. Ne taip, kaip būna kartais pirmą dieną kada ir palapinės nepastatytos, ir maistas ne laiku paruoštas ir skautukai klaidžioja be tikslo stovyklavietėje. Ši kartą stovykla nuo pat pradžios buvo drausminga. Buvo pabrėžta, kad visi, nors kiek mokantieji, kalbėti lietuviškai. Kitose stovyklose dažnai pasitaiko, kad pradžioje skautai kalba daugiausia angliškai ir tik iš lėto pripranta lietuviškai kalbėti, tai kad tik apie galą stovyklos jau beveik visą laiką visi kalba lietuviškai. Bet ši kartą vadovybė privertė visus kalbėti lietuviškai visą laiką,

nuo pat pradžios. Taip pat laikytasi griežtos drausmės, židrėta, kad viskas būtų laiku padaryta ir kad skautai visados visur laiku atvyktų. Visi užsiėmimai vyko nustatytomis valandomis - ir maistas nepasivėlavo nei viena kartą.

Užsiėmimai buvo panašūs kaip ir daugumoje stovyklų: ruošiasi patyrimo laipsniams ir specialybėms mokytasi. Mazgų, morzės, pionierijos, keilinės ženklų ir t.t. Tuo pačiu laiku diskutuota ir teoretiniai dalykai. Brolis Dudaitis, atvykęs vieną rytą, idomiai visai stovyklai kalbėjo apie skautavimo prasmę. Taip pat skautai mokėsi skautijos istorijos, skautų įstatų ir įsakymų, ir visų kitų teoretinių programos dalykų. Visus užsiėmimus tvarkė s.v.sl. G. Sauka ir v.s.pl. G. Viliūnaitė. Štie vadovai paruošė visų užsiėmimų planą ir kiekvieną dieną kvietė atskirus vyčius ir vyr. skautes juos praversti. Užsiėmimai vyko du kartus į dieną - tuoj po pusryčių ir po pavakarių (t.y. po maudymosi). Nors skautų grupės buvo mažos, bet vistiek dažniausiai reikėjo skautus-tes, vilkiukus ir paukštytes mokėti atskirai, tai gerai, kad stovykloje buvo toks didelis būrys vyčių. Vyr. skaučių tik penkios galėjo stovyklauti per visą stovyklą, ir visos turėjo pareigas, bet ir jos daug prisidėjo stovyklos pasisekimo.

Kiekvieną vakarą po laužo štabas susitikdavo posėdžiui, ir visada jautėsi, kad mes visi pamiršdavom savo asmeniskumus ir drauge dirbom visų stovyklautojų labui. Štabas jaudinosi ne tik dėl programos, bet ir dėl kiekvieno skauto: apkalbėdavom kiekvieną iškilusį rūpestį ir stengėmės jį išspręsti.

Štabui labai padėjo "Aušros" Tunto tuntininkas, brolis B. Barkus, kuris nors pats ir negalėjo stovyklauti, bet atvažiuodavo vakarais ir pasikalbėdavo su štabu, ir padėdavo savo patarimais. Per lankymo dienas atvyko daug mūsų vyresniųjų skautų, kuriems stovykla darė labai gerą įspūdį.

Ypač penkias pirmas dienas visi džiaugėmės - atrodė, kad viskas geriausiai sekėsi, bet juk negali viskas visą laiką būti taip gerai! Seštą naktį pradėjo smarkiai lyti. Per visą stovyklą oras buvo nekoks - truputis saulės, truputis lietaus, bet ne per daug. Bet nuo tos nakties pradėjo lietus pilti kaip iš kibiro! Gerai, kad visos palapinės turėjo iškastus griovius, tai nebuvo užlytos. Ingleburno stovyklavietė patogė, nes yra didelė virtuvė, kurioje galima praversti užsiėmimus ir lyjant. O mažiems skautams tai patiko lietus - smagu bėgti per purvą ir visus aptaškyti. Tačiau nebegalėjom vesti mažųjų maudyti, ir jie turėjo visą dieną sedėti po stogu ir mokytis dainų, tautinių šokių ir t.t. Tuo pačiu laiku, įvyko 24 valandų vyčių kandidatų iškyla. Naktis praėjo neperblogiausiai, bet iš ryto labai sulijo, ir grįžo į stovyklą kiaurai permirkę. Vyčių kandidatai ir vyr. skaučių kandidatės stovyklos laiku turėjo savo atskirą programą. Keletas jų išlaikė iki šiol neturėtą pirmo patyrimo laipsnį. Vyresni skaučių ir vyčių izodi davė pl. Violeta Maksvytytė, sl. Laura Karapvičiūtė, Eddie Žilinskas (iš Canberros), Rimas Kabaila ir Linas Adomėnas. Paprastai stovykloje daug skautų duoda izodžius ir gauna specialybės ženklus, ir pas mus daug buvo egzaminuota, bet rezultatų paskelbti stovykloje nebespėjom, nes prasidėjo lietus, reikėjo prašyti tėvų parsivežti jauniausius stovyklautojus namo, kad nesusirgtų, ir dauguma išvažiavo diena anksčiau, taigi štabas nutarė izodi, pakėlimus ir kitus rezultatus pranešti per tunto sueigą vasario 10 d. Nors lietus truputį sutrumpino programą, vis dėl to gera buvo pamatyti ir įsitikinti, kad vyčiai ir vyr. skautės gali kartu dirbti, ir net ir be vyresniųjų pagalbos praversti stovyklą pavyzdinčiai.

v.s.v.sl. Eglė Žizytė

Stovyklos viršininkas s.v.v.sl. J. Belkus ir tuntininkas s. B. Barkus.

SYDNEJAUS VYČIŲ SUEIGA

6 d. vasario mėn. Lietuvių Klube 15 vyčių dalyvavo sueigoj. Tai buvo pirmoji sueiga šiais metais ir reikėjo rinkti naujus pareigūnus. Reikėjo vadovo, sekretoriaus ir izdininko. Po labai daug "high-power thinking", rezultatai: Vadovas - J. Belkus, Sekretorius - E. Karapvičius, Izdininkas - A. Zduoba.

Dar prieš balsuojant, buvo nutarta, kad kiekvienais metais, pirmą trečiadienį vasario mėn., Sydnejaus Vyčiai turės metinį susirinkimą. Broliai vyčiai A. Mikutavičius, R. Bukevičius, L. Paltanavičius ir D. Gakas sutiko būti T. Jablonskio ir R. Kabailos padėjėjais. Atrodo, kad šiais metais skautiškas gyvenimas jauniems skautams ir vilkiukams bus gana idomus.

Kovo 3 d. Bankstowno Baseine įvyks metinis A.A.S.E. plaukimo karivalas. Tikimės, kad šiais metais bus daug lietuvių žiūrovų, nes mūsų skautai ir vilkiukai rūpestingai ruošiasi.

Per šią sueigą klausimas buvo iškeltas, "kas priklauso mūsų būreliui?". Tada po poros sekundžių buvo paklausta, "kur dingio mūsų plokštelės o gal jas kas sudėgino?". Visi vyčiai kartu atsakė "Hmmmmm", ir buvo surašytas sąrašas brolių, priklausančių Sydnejaus Geležinio Vilko būreliui: R. Badauskas, B. Barkus, J. Belkus, A. Braželis, R. Bukevičius, D. Gakas, T. Jablonskis, C. Kapočius, E. Karapvičius, K. Kazokas, A. Mikutavičius, R. Milašas, L. Paltanavičius, V. Satkauskas, G. Sauka, V. Šlitteris, A. Zduoba, E. Žilinskas.

Jeigu tavo pavardė nėra paminėta, tai prašom paskambinti J. Belkui arba atvykti į mūsų sueigą, kuri įvyks pirmą trečiadienį kovo mėn., 7 val. Lietuvių Klube.

Prašom visus vyčius priklausančius G.V.S.V.B., sumokėti nario mokesį broliui Arvydui, prieš ateinančią sueigą. Ačiū.

E. Karapvičius
Sekretorius.

PO RAJONĄ PASIŽVALGIUS

SYDNEY

Už buvusį tunto vadovą, a.a. ps. Ričardą Jaselskį, tragiškai mirusį JAV, vasario 10 d. Lidcombės parapijos bažnyčioje atlaikytose misiose dalyvavo visos Sydnejaus "Aušros" tuntas ir LSS Australijos rajono vadijos nariai.

Labai nepalankiam orui neleidus tinkamai užbaigti stovyklos, jos uždarymas atliktas tunto sueigos metu, sausio 10 d., po pamaldų susirinkus į Šv. Joachimo salę. Ją užpildė 75 skautai-tes, rajono vadijos nariai ir gausus būrys svečių.

Stovyklautojai - kuriems lietus per visą stovyklavimo laiką mažai teleido iškišti nosis iš palapinių - turėjo daug laiko pasiruošti specialybėms, patyrimo laipsniams ir t.t. Pirmos pagalbos specialybės egzaminus išlaikė 8, auklės - 9, plaukikės - 1, svetingos skautės - 7, dainininkės - 4, I skautų III patyrimo laipsnį pasiruošė 6 broliai, dalis jų tunto sueigoje davė izodi. I I-mą patyrimo laipsnį egzaminus išlaikė 4 broliai.

Tunto sueigos metu buvo daug pakeltų ir vyresniškumo laipsnius stovyklos ir vieneto pareigūnų - jaunųjų tunto vadovų-vių, ir paskiltininkės

laipsnį - Rita Barkutė, Teresė Daubaraitė, Audronė Stašionytė, Audrute Šlitterytė, paskiltininko - s.v. Antanas Mikutavičius ir Vytautas Satkauskas; skiltininko - s.v. pl. Gediminas Sauka, s.v.pl. Viktoras Šlitteris, s.v.pl. Česlovas Kapočius ir s.v.pl. Darius Gečiauskas; i vyr. skiltininko - s.v. Jeronimas Belkus, Sk. Vyčių Gedemino Vilko Būrelio vadas ir buvęs stovyklos viršininkas.

Egzilų skautų stovykloje, įvykusioje sausio 26 - 28 d.d., Ingleburne N.S.W., tarptautinėse skilčių varžbose lietuvių skaučių skiltis laimėjo I-mą vietą, parsinešdamos gražiąją varžybų gairę. S.V. Tomas

Jablonskis, egzilų vadovybės apdovanotas auksiniu "Community" ženklu, o lietuvių atstovė prie Egzilų Skautų S-gos, v.s.pl. Eglė Žizytė bronziniu Draugystės medaliu.

* Sausio 20 d. brolių Žalių sodelyje, Siaurės Bankstown'e, įvyko Sydnejaus "Aušros" tunto Vyr. Skaučių "Satrijos Raganos" būrelio sueiga, kurią pravedė būrelio vadovė v.s.v.sl. Rasa Blansjaar. Dalyvavo 12 sesių. Sueigos metu pasitarta einamaisiais reikalais, egzilas skautas - instruktorius pravedė mazgų demonstravimą, vėliau, medžių pavėsyje, kavutės metu padainuota bei pasikalbėta.

* Vasario 9 d. Sydnejaus senieji vyčiai suruošė "atsisveikinimo" vakarą broliui, ps. Romui Cibui, o vasario 16 d. jų didelis būrys dalyvavo jo vestuvėse (pasirodo, likimas neaplenkia nei vieno!). Daug linkėjimų tau, Romai ir poniai, išengiant į vedybinį gyvenimą!

ADELAIDE

* Sausio 25 d. vienoje Adelaidės ligoninių mirė ps. Jonas Vildžius, buvęs Adelaidės "Žalgirio" tunto tuntininkas 1950 - 52 m. "Vilniaus" tuntas, a.a. brolio Jono Vildžiaus pagerbimui vasario 17 d. paskelbė tunto gedulo dieną.

* Vasario 3 d. vykusios tunto sueigos metu "Pažangumo" žymuo įteiktas pl. Tadui Curskiui už suorganizavimą ir sekmingą vadovavimą vilkiukų būreliui. T.n. pl. Aukšė Stankevičiūtė, už pavyzdinę pavestų pareigų atlikimą, pakelta į skiltininkės laipsnį.

* Tik po Kalėdų, apie 16 mylių nuo Adelaidės įvyko didžiulė x-jų Australijos Skautų Džiambo, kurioje dalyvavo apie 12.000 skautų iš Australijos ir kitų kraštų. Gruodžio 30 d. joje lankėsi "Vilniaus" tunto tuntininkas, ps. Vacys Ilginas, lydimas trijų sesių. Jų žodžiais: "Nors džiambo buvo milžiniška ir gerai organizuota, bet mūsų stovyklos yra daug jaukesnės!"

IR MELBOURNIŠKIAI STOVYKLAVO!

"Džiugo" tunto metinė "Žaibo" vardo skautų - čių stovykla įvyko sausio 3 - 12 d.d., Yarros paupyje, Wonga Park apylinkėse. Stovyklai vadovavo s. V. Adomavičius, talkinamas s. D. Čižauskienės ir visos eilės jaunesniųjų vadovų - j.b. A. Gružausko, s.v. J. Sadausko, v.s.v.sl. R. Milvydaitės. Ukio viršininku buvo V. Skirka. Maitinimuisi rūpinosi F. Savickienė ir N. Kairaitienė. Užsiėmimus pravedė j.b. V. Juška ir v.s.v.sl. R. Milvydaitė.

Pirmosios pora dienų praleistos išikūrimui bei pasipuošimui. Po to, kasdien vyko stovykliniai užsiėmimai: skautamokslis, dainavimas, rankdarbiai, pionierija, lituanistika, žaidimai. Atskirą programą turėjo vilkiukai ir paukštytės. Dienotvarkeje buvo numatytas laikas iškylai, sportui, mergaitėms - grožio pamokai, pašnekėjams ir skilčių užsiėmimams. Sekmadienį, sausio 6 d., stovyklautojams pamaldas atlaikė atvykęs tunto dvasios vadovas, kun. Pr. Vaseris.

Sausio 12 d., šeštadienis - paskutinioji stovyklos diena, buvo skirta svečiams, kurių apsilankė gausus būrys, kad susipažintų su stovykla ir stovyklautojais. Vakarinio vėliavos nuleidimo metu 10 paukštyčių ir 12 skaučių davė izodi. Po oficialaus stovyklos uždarymo ir vėliau įvykusio laužo, visi išvyko namo. Liko tik būrys pionierių (vyčiai ir jų būdžiai) stovyklos nuėmimo darbams.

(T.A.)

Laisvalaikis stovykloje.

GEELONGAS

Šiais 1974 m. "Mūsų Pastogėje" dar nebuvo žinučių apie mūsų Apylinkės bendruomeninį gyvenimą. Dažnas "M. Pastogės" skaitytojas jų pasigenda, o kiti net pradeda manyti, kad jei nieko nerašoma, tai ir niekas nedaroma. Bet taip nėra. Apylinkėje bendruomeninis gyvenimas gyvas. Daugelis geelongiečių vienu ar kitu būdu jį dirba ir pagal savo išgales remia.

Parama Kr. Valdybos šv. reikalams. Prieš Kalėdų šventes Apyl. Valdyba pravedė rinkliavą Kr. V-bos šv. reikalams ir surinko aukų \$125.70.

Geel. Liet. Sp. Kl. "Vytis" yra viena iš stipriausių jaunimo organizacijų. Ji apjungia beveik visą Geel. liet. jaunimą. Kasmet klubas duoda iškylų sportininkų, kurie atstovauja Geelongą ir net Victoriją australų sporto komandose.

Į metinę Austr. Liet. Sp. Šventę Hobarte vyko tiek daug sportininkų ir rėmėjų, kad vietoje įprastinių dviejų vagonų į Melbourne, stoties virš, turėjo sudaryti pilno sastato traukinį. Iš šios šventės geelongiečiai parsivežė svarbų 1-os vietos laimėjimą vyrų krepšinyje.

Naujus 1974 Metus geelongiečiai sutiko Bendruomenės namuose. Svečius linksmino K. Garalevičiaus lietuviška muzika, o 12 val. išmušus Apyl. vald. pirm. dr. S. Skapinskas palinkėjo laimingų 1974 m. Gražiai, šeimyniskai stutikti Nauji Metai duoda vilties, kad ir per visus metus bus nuoširdžiai dirbama bendruomeniniame darbe.

Geel. "Šatrijos" tuntų skautai, vadovaujami A. Karpavičiaus ir kun. P. Dauknio, sausio 5 - 10 dienomis turėjo metinę stovyklą. Stovyklavot 25 skautai, jų tarpe du iš Ballarato ir vienas net iš Tasmanijos.

Bendras Apyl. valdybos ir organizacijų posėdis buvo sausio 16 d. Posėdyje draugiškoje nuotaikoje buvo pasiskirstyta, kada kuri organizacija naudosis Liet. Bendruomenės namais.

Liet. Bendruomenės namai. Per Kalėdų atostogas Apyl. valdybos nariai ir visa eilė veiklių geelongiečių vietoje poilsio, daug dirbo prie galutinio Bendruomenės namų padidinimo - pagražinimo.

Geelongiečiai savo Bendr. namus remia visokiais būdais; pernai S. Urbonavičius apmokėjo telefono įrengimo išlaidas, dabar J. Sedliorius apmoka veidrodžių įrengimą moterų ir vyrų kambariuose. Kainuoja apie \$100.00. C. Vaicekauskienė dovanojo klimą, A. Jomantas snr. - šildymo krosnelę, o L. Skapinskienė apmoka per-tvaros įrengimo išlaidas.

Sporto Klubu gegužinė buvo vasario 10 d. Point Lonsdale. Graži saulėta diena. Gerai parinkta pajūrio vietovė, sutraukė beveik visus Geelongo lietuvius. Buvo pravešta sporto žaidimai nuo pačių mažiausių iki senelių. Visi pirmųjų vietų laimėtojai gavo dovanas. Buvo daug ir kitokių žaidimų. Malonu buvo girdėti svečių pagyros sp. kl. valdybai už tokios sėkmingos gegužinės surengimą.

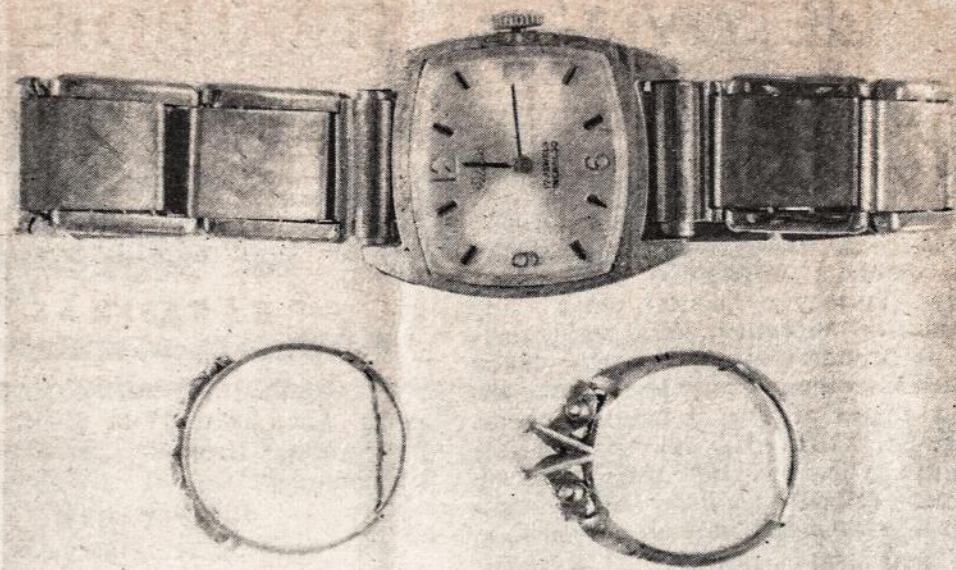
A. Skerys

Lietuvybės išlaikymas Tavo rankose tad remk Australijos Lietuvių Fondą.

Pinigus siųsti A.L. Fondo vardu šiuo adresu:

Lith. Coop. Credit Soc. TALKA Box 4051 G.P.O. Melbourne, 3001.

NEZINOMOS MOTERS ŽMOGŽUDYSTĖ

1973 m. gruodžio 8 d. buvo rastas neatpažintos moters lavonas prie Lady Carrington Drive krūmuose, Audley Royal National Park. Manoma, kad mirtis įvyko dėl pasmaugimo ir galvoje rastų žaizdų. Asmens žymės: 40 - 55 metų amžiaus, ūgis 5'4", vidutinio sudėjimo, apie 8 stonų, svorio, tamsus rudi plaukai, kiek žilstelėję, neturi savo natūralinių dantų, nešiojo tik viršutinę dantų protezą. Manoma, kad ji 20 metų jau neturėjo savo dantų, turėjo būti didelė rūkorė ir buvo gimdžiusi vaikų. Kada buvo rasta, turėjo ant nagų užsidėjusi raudoną ar ružą laką. Jos kojos dydis galėjo būti 5 1/2 M batų dydžio arba tiesioginis batų numeris tikyt 3 1/2, jos brushalteris 34 B. Ji rasta su moterišku rankiniu laikrodžiu Felicia, geltono aukso su pigia geltona Felzilik grandinėle (žiūr. foto.). Ji turėjo sužieduotų vių

žiedą geltono aukso su vienu baltu akmeniu ir dviems mažais šalimais esančiais akmenukais, įtvirtintais mažėjančiose rankovėlėse, taipgi ji turėjo geltono aukso vestuvinį žiedą, su trimis baltais akmenukais, įtvirtintais mažėjančiose rankovėlėse. (Žiūr. foto).

Kas žino apie dingusį asmenį, turintį panašumą į čia aprašytą arba gali suteikti informaciją kurios galėtų mums padėti paieškojime, prašome pranešti Duty Officer, Criminal Investigation Branch, Sydney, telephone 211 - 4280 or 20966, Extension 3162, or the Sutherland Detectives Office, telephone 521 - 1827 or 521 - 6143.

V.A. Fyffe,
Detective Sergeant 1st Class,
Sutherland Police Station.

PAMINĖTA KUN. P. BUTKAUS SUKAKTIS

Sydney lietuvių kapelionas P. Butkus atšventė 60 m. amžiaus sukaktį.

Vasario 3 d., giedant "Dainos" chorui kun. Petras Butkus, asistuojant kun. dr. P. Bačinskui ir kun. P. Martūzui, atlaikė iškilmingas mišias. Pamokslą, nušviesdamas kun. Petro nuopelnus, pasakė kun. dr. P. Bačinskas.

Po mišių apie 160 parapijiečių vyko į "Niagara" svetainę Bankstown, kur vyko šia proga kun. P. Butkaus garbei suruoštas banketas. Susirinkusius pasveikino Katalikų Kultūros Draugijos pirm. A. Vinevičius ir paprašė jubilatą kun. Petrą sukalbėti invokaciją.

Iš australų svečių buvo didelis lietuvių draugas monsinjoras John Meaney ir Lewisham Christian Brothers College viršininkas Brother Moran.

Vaisių metu kun. Petras susilaukė daugybę sveikinimų raštu ir žodžiu. Žodžiu sveikino Australijos Liet. Bendruomenės Tarybos pirm. V. Bukevičius, Sydney Liet. Bendruomenės pirm. J. Maksvytis, "Dainos" choro dir. Br. Kiveris, Mons. J. Meaney, brother Moran, Ateitininkų Sendraugių vardu A. Kramilius, "Minties" spaustu- vės vardu Pr. Nagys, inž. J. Dirgincius ir Katalikų Kultūros Draugijos pirm. A. Vinevičius. Banketas praėjo draugiškoje ir linksmoje nuotaikoje.

Ant. Kramilius

STIPRINKIME A.L. BENDRUOMENĘ,
STIPRINKIME JOS SPAUDĄ, ĮSIGY-
DAMI SAVO SPAUSTUVĘ.

PONŲ KESMINŲ SODYBOJE

Jau metų eilė yra ruošiamos Victorijos lietuviams tradicinės gegužinės, atseit saskrydžiai lietuviškos visuomenės.

Šių metų sausio 26 dieną, šeštadienį, susirinko didelis skaičius lietuvių į Kesminų sodybą, buvo net iš Amerikos ir okupuotos Lietuvos, vieni važiavo auto mašinomis, vietiniai pėsčiomis, ir net burlaiviais buvo atvykusių svečių. Ypatingai daug šiais metais buvo jaunimo, užtikrinu, kad jaunų buvo daugiau, negu senų, kas stebėtina, jaunimas viršijo senimą. Visuomet ir visur vyresnioji karta kaltina jaunąją kartą, kad ji lietuviškais pobūviais nesidomi, šį kartą atvirkščiai, tai parodo, kad jaunimas mielai atvyksta, jeigu lietuviški su- būvimai tinka jaunatviškai sielai pasireikšti, šiuo atveju atviras oras, graži gamta leido jaunimui laisvai pasijausti ponų Kesminų sodyboje.

Kaip mes žinome, tą pačią dieną vyko jaunimo Festivalis Sunburyje, netoli Melbourne, kur suplaukė tūkstančiai jaunuolių iš visos Australijos; atrodo, lietuviškas jaunimas, su mažomis išimtimis, Sunbury Festivalyje nedalyvavo, o pagautas lietuviškos minties, rinkosi gausiai į Mosinintowmo Festivalį, į lietuvių gegužinę. Ateityje ar nereikėtų daugiau šių Melbourne lietuvių parapijos ruošiamą gegužinę pritaikinti labiau jaunatviškai nuotakai, pakviečiant jaunimą paruošti savą programą, kuri būtų idomi senimui kaip ir jaunimui. Tada tos gegužinės taptų bendra, lietuvių širdžiai miela, poilsio diena.

K. Prašmutas

SOLISTĖS GINOS ČAPKAUSKIENĖS

KONCERTAI

AUSTRALIJOJE

SYDNEJUJE:

1974 kovo 23 d. 8.00 val. vak. Bankstown'o miesto mažojoje salėje.

Bilietai platinami sekmadieniais prie bažnyčios ir Lietuvių Klube.

CANBERROJE:

1974 kovo 24 d. 7.30 val. vak. Lietuvių Klubu patalpose: Wattle Street, Lyneham, A.C.T.

Bilietus platina A.L.B. Canberros Apylinkės Valdybos nariai: M. Kaspariūnienė, A. Balsys ir A. Bruzga.

MELBOURNE:

1974 kovo 30 d. 6.30 val. vak. Lietuvių Namuose 50 Errol St., North Melbourne.

Bilietus platina A.L.B. Melbourne Apylinkės Valdybos nariai prie ir po lietuviškų pamaldų mažojo salėje.

ADELAIDE:

1974 balandžio 6 d. 7.30 val. vak. Lietuvių Namuose, 6 Eastry St., Norwood.

Bilietai platinami J.J. Bačiūno vardo bibliotekoje ir Šv. Kazimierio parapijos spaudos kioske.

RELIGINIS KONCERTAS

Adelaide 1974 balandžio 12 d. 7.30 val. vak. Lietuvių Katalikų Centro salėje. Įėjimas aukomis.

Taip pat bilietai bus parduodami koncerto dieną prie įėjimo.

**KELIONĖMS Į EUROPA, AZIJĄ IR AMERIKĄ
KREIPKITĖS Į LIETUVIŲ KELIONIŲ BIURĄ**

Palanga Travel

644 GEORGE ST., SYDNEY, AUSTRALIA 2000

**TURIME IR ĮVAIRIŲ ATOSTOGINIŲ TURŲ BEI EKSKURSIJŲ PO
PACIFIC SALAS.**

SKAMBINKITE TEL. 26 3526

LIETUVIAI AUSTRALIJOJE

KREIVI FAKTAI, KREIVOS NUOTAIKOS

Gera žinoma, kad daug šeimų nesugyvena tik todėl, kad vienas kitą per daug kaltina, o dažniausiai vienas kuris yra "medinė piela", kuri pjauna be sustojimo. Yra tokių žmonių ir bendruomenėje, kuriems viskas negerai, visus kaltina, pradedant savo žmona ar vyrų ir baigiant tauta. Ieškoma kaltininkų dėl savo nelaimingo gyvenimo, bet niekas iš jų nenori pripažinti kaltės savo charakteriui, savo pakrikusiems nervams.

Štai vėl pasirodė "T.A." nr. 4 Antano Skirkos straipsnis "Dėl Lietuvos Dienų specialaus numerio", kuriame ieškoma kaltininkų. Ir, žinoma, randa - kaltas A. Mauragis. Jis nuvežė medžiagą "L.D." redakcijai, "reikia manyti, žinodamas ir pritarėdamas jo turiniui", jis aišiai "Lietuvių Dienoms" pareiškė visų Australijos lietuvių vardu ir, bendrai, jo redaguojama "Mūsų Pastogė" pasižymi tomis pačiomis suktomis tendencijomis - "kai ką pažeminti, o kaip ką pernelyg išaukštinti", - kaip ir šis specialus "L.D." numeris. Vadinas, blogybių šaltinio ieškokime Mauragio darbuose.

Visų pirma, aš norėčiau atitaisyti iškraipytus faktus. Kai aš nuvažiauvau į Ameriką ir aplankiau "Lietuvių Dienas", tai medžiaga "L.D." Australijos numeriui jau buvo surinkta, aš nuvežiau tik A. Laukaičio laišką, kuriame buvo jo asmeniškai fotografija. Tą laišką redaktorė p. D. Mackialienė atplėšė, perskaitė ir man parodė jo fotografiją. Jeigu tas faktas toks svarbus A. Skirkai, kad ji reikėjo įrašyti į "kaltinamąjį aktą", tai prieš jį įrašant, Skirka turėjo jį patikrinti. O tas padaryti buvo nesunku, jei manimi ar Laukaičiu nepasitikėjo, tai galėjo pasiklausti p. D. Mackialienės ar "L.D." leidėjo p. A. Skirios.

Aš tos medžiagos nebuvau matęs ir jokios įtakos nei pritarėdamas, nei nepritarėdamas jos turiniui - negalėjau daryti ir nedariau. Kokį pagrindą turi Skirka tokį prileidimą daryti? Jei jokio, tai labai nesažininga ypač siūlydami dalykais teršti kitų žmonių gerą vardą. Kaip p. Skirka, būdamas Sydnejaus žurnalisto Skyriaus pirmininku, to nežinojo, juk tai didelis prasižengimas žurnalisto etiketai.

Atrodo, kad nepatiko A. Skirkai, kam aš "Mūsų Pastogėje" padėjau Laukaičiui ir "L.D." už iniciatyvą ir tokio gražaus "L.D." numerio išleidimą. Kas kitas turėjo padėkoti, jei ne bendruomenės laikraštis, nebent pats p. Antanas Skirka?

Toliau Skirka primeta "M.P." nesažiningumą - vienus aukštinant kitus žeminant. Kol jis nepatiekė faktų, tol aš neturiu galimybės pasiūlyskinti. Gal jis teisingas, bet kol jis neįrodys faktais, tol aš turiu pagrindo tą jo apkalbą laikyti šmeižtu. Aš turiu savo matą, vertindamas įvykius ir žmones, - tai mano sąžinė ir mano redaktoriaus teisė.

*** A. Mauragis

PRANEŠIMAS

Lietuvių Tautinių Šokių Institutas prašo visas, aktyviai veikiančias, šokių grupes bei ansamblius pristatyti savo mokymus. Rašyti: Jadvyga Matulaitienė, 188 Logan St., Brooklyn, N.Y. 11208. U.S.A.

NIAGARA RECEPTION LOUNGES

SU EUROPIETISKAIS PATIEKALAIS
VESTUVĖMS - PIETUMS - SUBUVIMAMS

Gali dalyvauti nuo 40 - 350 asmenų
Neribotas mašinoms pastatyti plotas

12 RESTWELL ST. BANKSTOWN

Užsakymus priima: Paul & Elena BIRKMANIS

TELF: 709 - 3749, 709 - 2018

GEELONGO PONIŲ DEMESIUI

Dėl susidėjusių aplinkybių skelbimas moterų posėdis kovo 2 d. neįvyks, tenka atidėti kitam kartui. Apie tai bus pranešta vėliau.

Anita Matukevičienė

PRANEŠIMAS

Geelongo Sporto Klubo "Vytis"

METINIS SUSIRINKIMAS

įvyks š.m. kovo 17-tą dieną, 2 val. po pietų Lietuvių Bendruomenės Namuose.

DIENTOTVARKĖ

1. Susirinkimo atidarymas.
2. Prezidiumo kvietimas.
3. Mandatų K-jos rinkimai.
4. Dienotvarkės papildymas.
5. Pereitų metų visuotinio susirinkimo protokolo skaitymas.
6. Pirmininko pranešimas.
7. Išdininko pranešimas.
8. Revizijos K-jos pranešimas.
9. Protokolų ir pranešimų tvirtinimai.
10. Valdybos rinkimai.
11. Klausimai ir sumanymai.
12. Susirinkimo uždarymas.

C.L.S.K. "Vytis"
Valdyba

"DŽIUGO" TUNTAS

Skautų Globėjo - Šv. Kazimiero šventės proga - kovo mėn. 3 d. sekmdienį "Džiugo" tuntas uniformuotais organizuotais su vėliava dalyvauja pamaldose.

1.30 val. - Lietuvių Namuose, North Melbourne įvyks Vyr. Skaucių bei kandidatų ruošiamas Kaziuko mugė, su barankomis, pyragais, bulkutėmis, žaragėliais, gira, "Puncu" visokiais laimės bandymais bei kitomis prašmatnybėmis.

Po mugės - apie 2.30 val. - ten pat vyks tunto sueiga. Vykstant sueigai, lygiagrečiai vyks ir skautų tėvų susirinkimas jaunimo kambaryje, kur kviečiami atsilankyti visi tėveliai.

PRANEŠIMAS

Pranešama, kad A.L. Katalikų Kultūros D-ja, talkininkaujant kitom organizacijom, ruošia Sydnejaus bei apylinkių lietuviams KAZIUKO MUGĘ, kuri įvyks 1974 kovo 3 dieną, sekmdienį, tuoj pat po lietuviškų pamaldų, Lidcombės parapijos salėje.

Mugė žada būti prašmatni ir patraukli, kaip savo eksponatais, taip programa.

Mugėje veiks baras su įvairiais gėrimais, šilti bei šalti užkandžiai, laimės šulinys vaikams - visi bilietai pilni, barankos, cepelinai, koldūnai ir daug, daug įvairių skanėstų. Kviečiame visus iš arti ir toli.

Rengėjai.

Sydnejaus Lietuvių Klubo biliardo varžybos, trukusios virš 2-jų mėnesių, buvo užbaigtos vasario 4 d. Varžybose dalyvavo virš 20 žaidėjų. Pirmą (čempiono) vietą laimėjo R. Mula, antrą S. Norvilaitis, trečią G. Sauka ir ketvirtą H. Freise. pavašinti šampano iš klubo vaisėms skirtų sumų.

Sekantios varžybos numatomos turėti su kaimyninio Lenkų Klubo žaidėjais.

Sėkmės visiems!

16 - 18 East Terrace, Bankstown
TEL: 708 - 1414

ŠOKIAI!

Šeštadienį 8 - 12 val. vak.
Sekmdienį 6 - 10 val. vak.

Puikus 4 asmenų orkestras gros pagal jūsų pageidavimus.

KLUBO VALANDOS

Pirm. - Ketv. 4.00 - 10.30 val. vak.
Penktadieniai 4.00 - 12.00 val. vak.
Šeštadieniai 12.00 - 1.00 val. ryto.
Sekmdieniais 12.30 - 10.30 val. vak.

TREČIADIENIAI - ŠACHMATAI!

- * Klubo virtuvė veikia kiekvieną dieną.
- * Pirkdamas gėrimus, didesniais kiekiais, nepamiršk paprašyti nuolaidos.
- * Primename nariams, kad šokių metu nariai ir jų svečiai - vyrai turi dėvėti kaklaryšius.

KOVO 3 D. PO LIETUVIŠKŲ PAMALDŲ VISI Į
KAZIUKO MUGĘ
LIDCOMBĖS PARAPIJOS SALĖJE

RENGĖJAI

KIEK AŠ SUŽINOJAU!

Vasario 14 d. širdies smūgis ištiko Antaną Kutką, kuris tuoj pat buvo greitosios pagalbos nugabentas į St. George Hospital, Kogarah. Ligonis po truputį taisosi. Linkime mielam Antanui pasveikti.

Vasario 16 d. Romas Cibas apsiėmė savo tarnautoja, Miss Maritsa Meletis, graikų kilmės mergaitę, vestuvėse dalyvavo daug lietuvių ir graikų, vestuvinės apeigos buvo atliktos katalikų ir graikų apeigomis.

Skulptorė Ieva Pocienė yra 1974 m. "The Advertiser" meno parodos, kuri vyko vasario 3 - 10 d.d. Elders Parke, skulptūros skyriaus vadovė.

Šioje parodoje dalyvavo Žibutė ir Birutė Westernbergaitės su dviem paveikslais ir Aurimas Dumčius su viena skulptūra.

"Mūsų Pastogės" Nr. 6 buvo paminėta "Tiesoje" paskelbtas Marijos Ulevičiūtės laiškas, kuriame ji skundžiasi baisiai sunkia padėtimi Australijoje. Melbourneiškiai, norėdami tai vargšei padėti, ėmėsi jos ieškoti. Ir pasiteiravę sužinojo, kad ji turi Chedstone puikų, modernų namą su airconditioning, važinėja automobiliu ir per valandą uždirba po du dolerių. Taigi nenuostabu, kad ji gali važinėti į Europą ir Lietuvoje apsilankyti. Melbourneiškiai yra įsitikinę, kad jai maisto tikrai netrūksta ir nėra problemos jį nusipirkti kiek ir kokio tik nori.

Kyla klausimas, kodėl tie "Gimtojo Krašto", "Tiesos"... korespondentai, kaip ir Ulevičiūtė - Gillam, Gavelis ir kt. nori Australiją atvažiuoti kaip kokią pragarą, nors nuvykę į Lietuvą, ten nepasilieka, grįžta atgal į tą baisiąją Australiją. Matomai, jie taikosi prie bendros visų komunistų taktikos: važiuoti demokratiniais kraštais kuo tamsiausiom spalvomis, kad komunizmo pavergtiesiems gyvenimas neatrodytų taip kartus. O gal taip samoningai meluodami, jie nori įsisteigti savo partijai? Idomu būtų išgirsti pačios ponios Gillam paaiškinimo, ar tas laiškas, "Tiesoje" yra jos ar kitų parašytas jos vardu.

Vasario 3 d. Lietuvių Namuose įvykusiame L.V.S. Ramovės metiniame susirinkime buvo išrinkta nauja Valdyba, kuri pasiskirstė pareigomis: - pirmininkas - K. Tapašas, Tel. 51 3598, vice-pirm. - S. Dainius 62 1001, išdininkas - B. Straukas 71 4035, sekretorius - V. Laurinaitis 293 1042, kult. vadovas - V. Dumčius 278 3764.

L. Karmazinas, buvęs aktyvus Adelaidės lietuvių teatro ir tautinių šokių narys, atvyko iš New York'o aplankyti savo bičiulių ir pažįstamų.

Dalia Cibirienė parvežė iš Sydnejaus Lietuvių Klubui dovanų - meniškų po stiklais padėti dangtelių.

Kazimieras Gerulaitis atšventė 90-ties metų amžiaus sukaktį. Nuosirdžiausi sveikinimai ir linkejimai!

MŪSŲ PASTOGĖ

AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY

"OUR HAVEN"

Australijos Lietuvių Bendruomenės laikraštis.

LEIDEJAS: - ALB Krašto Valdyba

Adresas: Box 130 P.O. Rundle St., Adelaide.

Leidėjo ir "M.P." Administracijos adresas: Box 4558 G.P.O. SYDNEY N.S.W. 2001

Redaktorius: A. Mauragis

Redakcijos adresas: 82 Victor Ave., Picnic Point, N.S.W. 2213

Redakcijos Tel. 77 - 6707

Redakcija rankraščius taiso ir trumpina savo nuožium.

Administracijos Tel. 540 - 9062

"M.P." prenumerata metams \$10.00
pusi metų \$5.00

Užsienyje metams \$12.00
Atskiro Nr. Kama 25 centai

Už skelbimo turinį neatsakom

PRINTED BY ROTOR PRESS PTY. LTD.